

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

<u>Informationsnummer</u>	<u>Innehållsförteckning</u>	<u>Sida</u>
	I <i>Meddelanden</i>	
	Domstolen	
	DOMSTOLEN	
2002/C 169/01	Domstolens dom den 4 juni 2002 i mål C-367/98: Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Portugal ("Fördragsbrott – Artikel 52 i EG-fördraget (nu artikel 43 EG i ändrad lydelse) och artikel 73b i EG-fördraget (nu artikel 56 EG) – System med myndighetstillstånd vid privatisering av företag")	1
2002/C 169/02	Domstolens dom (femte avdelningen) den 16 maj 2002 i mål C-232/99: Europeiska gemenskapernas kommission mot Konungariket Spanien (Fördragsbrott – Direktiv 93/16/EEG – Införlivande av artiklarna 8 och 18 – Tillträde till kompletterande utbildning för migrerande läkare som vill utöva en medicinsk specialitet i värdlandet med stöd av ett utbildnings-, examens- eller annat behörighetsbevis för specialistläkare som inte kan erkännas automatiskt och ovillkorligt i enlighet med direktivet – Skyldighet för dessa läkare att i Spanien genomgå det allmänna antagningsprovet till specialistläkarutbildning – Inregistrering i socialförsäkringen som en förutsättning för att med ett försäkringsorgan göra avräkning och få ersättning för läkarvård)	2
2002/C 169/03	Domstolens dom (sjätte avdelningen) den 16 maj 2002 i mål C-321/99 P: Associação dos Refinadores de Açúcar Portugueses (ARAP), Alcântara Refinarias – Açúcares SA och Refinarias de Açúcar reunidas SA (RAR) mot Europeiska gemenskapernas kommission (Överklagande – Statligt stöd – Gemensam jordbrukspolitik – Socker – Stöd som beviljas i enlighet med ett allmänt statligt stödsystem som kommissionen har godkänt – Bidrag från en medlemsstat till finansieringen av ett projekt vid utvecklingssektionen vid Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket – Stöd till yrkesutbildning)	2

SV

2

(Fortsättning på nästa sida)

2002/C 169/04	Domstolens dom den 16 maj 2002 i mål C-482/99: Republiken Frankrike mot Europeiska gemenskapernas kommission (Statligt stöd – Artikel 87.1 EG – Stöd som Frankrike beviljat företaget Stardust Marine – Beslut 2000/513/EG – Statliga medel – Kan tillskrivas staten – Försiktig investerare i en marknadsekonomi)	3
2002/C 169/05	Domstolens dom den 4 juni 2002 i mål C-483/99: Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Frankrike (Fördragsbrott – Artikel 52 i EG-fördraget (nu artikel 43 EG i ändrad lydelse) och artikel 73b i EG-fördraget (nu artikel 56 EG) – Rättigheter förbundna med Republiken Frankrikes särskilda aktie i det statliga bolaget Elf-Aquitaine)	3
2002/C 169/06	Domstolens dom den 4 juni 2002 i mål C-503/99: Europeiska gemenskapernas kommission mot Konungariket Belgien ("Fördragsbrott – Artikel 52 i EG-fördraget (nu artikel 43 EG i ändrad lydelse) och artikel 73b i EG-fördraget (nu artikel 56 EG) – Rättigheter förbundna med Konungariket Belgiens särskilda aktie i Société nationale de transport par canalisations SA och i Société de distribution du gaz SA")	4
2002/C 169/07	Domstolens dom (andra avdelningen) den 16 maj 2002 i mål C-508/99 (begäran om förhandsavgörande från Verwaltungsgerichtshof): Palais am Stadtpark Hotelbetriebsgesellschaft mbH & Co. KG mot Finanzlandesdirektion für Wien, Niederösterreich und Burgenland ("Kapitalanskaffning – Direktiv 69/335/EEG – Tillämpningsområde – Kommanditbolag – Överlåtelse av komplementärens andel till ett bolag med begränsat ansvar – Tillskott som före överlåtelsen och innan direktivet trädde i kraft har föranlett betalning av en avgift som är direkt proportionell till tillskottets storlek")	5
2002/C 169/08	Domstolens dom (femte avdelningen) den 30 maj 2002 i mål C-516/99 (begäran om förhandsavgörande från Berufungssenat V der Finanzlandesdirektion für Wien, Niederösterreich und Burgenland): Walter Schmid (Begreppet nationell domstolen enligt dess betydelse i artikel 234 EG – Domstolen saknar behörighet)	6
2002/C 169/09	Domstolens dom den 14 maj 2002 i mål C-2/00 (begäran om förhandsavgörande från Oberlandesgericht Düsseldorf): Michael Hölterhoff mot Ulrich Freiesleben (Tillnärmning av lagstiftning – Varumärke – Direktiv 89/104/EEG – Artikel 5.1 – Omfattningen av varumärkesinnehavarens ensamrätt – Tredje man – Användning av varumärket i beskrivande syfte)	6
2002/C 169/10	Domstolens dom (sjätte avdelningen) den 16 maj 2002 i mål C-63/00 (begäran om förhandsavgörande från Bundesverwaltungsgericht): Land Baden-Württemberg mot Günther Schilling och Bezirksregierung Lüneburg mot Hans-Otto Nehring (Gemensam jordbrukspolitik – Förordning (EEG) nr 3887/92 – Integrerat administrations- och kontrollsystem för vissa av gemenskapens stödssystem – Tillämpningsföreskrifter – Ansökningar om djurstöd – Kontroll av djur – Reducering av stödbeloppet)	6

2002/C 169/11	Domstolens dom den 4 juni 2002 i mål C-99/00 (begäran om förhandsavgörande från Hovrätten för Västra Sverige): Kenny Roland Lyckeskog (Begäran om förhandsavgörande – Skyldighet att begära förhandsavgörande – Begreppet domstol mot vars avgöranden det enligt nationell lagstiftning inte finns något rättsmedel – Tolkning av förordning (EEG) nr 918/83 – Gemenskapssystem för tullbefrielse)	7
2002/C 169/12	Domstolens dom den 4 juni 2002 i mål C-164/00 (begäran om förhandsavgörande från High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division): Katia Beckmann mot Dynamco Whicheloe Macfarlane Ltd (Direktiv 77/187/EEG – Skydd för arbetstagares rättigheter vid övergång av företag, verksamheter eller delar av verksamheter – Villkor för undantag från skyddet för rättigheter – Förmåner vid uppsägning)	8
2002/C 169/13	Domstolens dom (andra avdelningen) den 30 maj 2002 i de förenade målen C-284/00 och C-288/00 (begäran om förhandsavgörande från Bundesverwaltungsgericht): Stratmann GmbH und Co. KG mot Landrätin des Kreises Wesel (C-284/00) och Fleischversorgung Neuss GmbH und Co. mot Landrat des Kreises Neuss (C-288/00) (Gemensam jordbrukspolitik – Avgifter för kontroller och hygienundersökningar av färskt kött)	8
2002/C 169/14	Domstolens dom (andra avdelningen) den 30 maj 2002 i mål C-296/00 (begäran om förhandsavgörande från Corte suprema di cassazione): Prefetto Provincia di Cuneo mot Silvano Carbone (Förordningar (EG) nr 519/94 och nr 3285/94 – Tillämpningsområde – Saluföring av trådlösa telefonapparater från tredje land)	9
2002/C 169/15	Domstolens dom (andra avdelningen) den 14 maj 2002 i mål C-383/00: Europeiska gemenskapernas kommission mot Förbundsrepubliken Tyskland (Fördragsbrott – Direktiv 96/82/EG – Underlåtenhet att införliva inom den föreskrivna fristen)	9
2002/C 169/16	Domstolens dom (andra avdelningen) den 16 maj 2002 i mål C-384/00 (begäran om förhandsavgörande från Niedersächsisches Oberverwaltungsgericht): Heinrich Bredemeier mot Landwirtschaftskammer Hannover (Gemensam jordbrukspolitik – Mjölkkvotssystemet – Beviljande av en särskild referenskvantitet – Stödmottagare – Producenter som övertar ett jordbruksföretag genom en överlåtelse som motsvarar arv sedan arvlåtarens åtagande att avstå från saluförande upphört att gälla – Tolkning av artikel 3a i förordning (EEG) nr 857/84 i ändrad lydelse enligt förordning (EEG) nr 1639/91)	10
2002/C 169/17	Domstolens dom (första avdelningen) den 30 maj 2002 i mål C-441/00: Europeiska gemenskapernas kommission mot Förenade kungariket Storbritannien och Nordirland (Fördragsbrott – Direktiv 96/48/EG – Driftskompatibiliteten hos det transeuropeiska järnvägssystemet för höghastighetståg)	10
2002/C 169/18	Domstolens dom (femte avdelningen) den 16 maj 2002 i mål C-142/01: Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Italien (Fördragsbrott – Direktiv 91/51/EEG – Ordning för erkännande av yrkesutbildningar – Skidinstruktör)	11

<u>Informationsnummer</u>	<i>Innehåll (Fortsättning)</i>	Sida
2002/C 169/19	Domstolens dom (tredje avdelningen) den 30 maj 2002 i mål C-323/01: Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Italien (Fördragsbrott – Direktiv 98/101/EG – Batterier och ackumulatörer som innehåller vissa farliga ämnen)	11
2002/C 169/20	Domstolens dom (första avdelningen) den 16 maj 2002 i mål C-372/01: Europeiska gemenskapernas kommission mot Storhertigdömet Luxemburg (Fördragsbrott – Underlåtenhet att införliva direktiv 98/8/EG)	12
2002/C 169/21	Domstolens dom (första avdelningen) den 30 maj 2002 i mål C-376/01: Europeiska gemenskapernas kommission mot Irland (Fördragsbrott – Underlåtenhet att införliva direktiv 98/8/EG)	12
2002/C 169/22	Domstolens beslut av den 13 mars 2002 i mål C-344/00 P: Michel Hendrickx mot Europeiskt centrum för utveckling av yrkesutbildning (Cedefop) (Överklagande – Tjänstemän – Utebliven förlängning av kontrakt för tillfälligt anställd – Avslag på ansökan – Upptagande till sakprovning – Behörighet – Giltighet av meddelande om tjänster)	13
2002/C 169/23	Domstolens beslut (fjärde avdelningen) av den 2 maj 2002 i mål C-43/01 P: Sandro Cognigni mot Europeiska gemenskapernas kommission (Överklagande – Tjänstemän – Uppenbart att överklagandet är ogrundat)	13
2002/C 169/24	Domstolens beslut (tredje avdelningen) den 30 april 2002 i mål C-181/01 P: N mot Europeiska gemenskapernas kommission (Överklagande – Tjänstemän – Social trygghet – Artikel 73 i tjänsteföreskrifterna – Begreppet olycksfall – Vägran att erkänna hivsmitta som olycksfall)	14
2002/C 169/25	Mål C-78/02: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Dioikhtikoy Epheteiou Athinon av den 31 januari 2002 i målet mellan Grekiska staten och Maria Karageorgou	14
2002/C 169/26	Mål C-90/02: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Bundesfinanzhof av den 22 november 2001 i målet mellan Finanzamt Gummersbach och Gerhard Bockemühl	14
2002/C 169/27	Mål C-137/02: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Bundesfinanzhof av den 23 januari 2002 i målet mellan Finanzamt [skattemyndigheten] Offenbach am Main-Land och Faxworld Vorgründungsgesellschaft Peter Hünninghausen und Wolfgang Klein GbR	15
2002/C 169/28	Mål C-141/02 P: Överklagande, ingivet den 15 april 2002 av Europeiska gemenskapernas kommission, av den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, andra avdelningen i utökad sammansättning, har meddelat den 30 januari 2002 i mål T-54/99: max.mobil Telekommunikation Service GmbH mot Europeiska gemenskapernas kommission med stöd av Konungariket Nederländerna	15

<u>Informationsnummer</u>	Innehåll (<i>Fortsättning</i>)	Sida
2002/C 169/29	Mål C-150/02 P: Överklagande, ingivet den 25 april 2002 av Streamserve Inc., av den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, fjärde avdelningen, har meddelat den 27 februari 2002 i mål T-106/00: Streamserve Inc. mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)	16
2002/C 169/30	Mål C-155/02: Talan mot Republiken Österrike väckt den 26 april 2002 av Europeiska gemenskapernas kommission	16
2002/C 169/31	Mål C-157/02: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Oberster Gerichtshof (Republiken Österrike) av den 22 mars 2002 i målet mellan Rieser Internationale Transporte GmbH och ASFINAG Autobahnen- und Schnellstraßen Finanzierungs-Aktiengesellschaft	17
2002/C 169/32	Mål C-159/02: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av House of Lords av den 13 december 2001 i målet mellan Gregory Paul Turner och 1) Felix Fareed Ismail Grovit, 2) Harada Ltd, 3) Changepoint S.A	18
2002/C 169/33	Mål C-160/02: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Oberster Gerichtshof (Republiken Österrike) av den 26 mars 2002 i målet mellan Friedrich Skalka och Sozialversicherungsanstalt der gewerblichen Wirtschaft	18
2002/C 169/34	Mål C-161/02: Talan mot Republiken Frankrike väckt den 30 april 2002 av Europeiska gemenskapernas kommission	18
2002/C 169/35	Mål C-168/02: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Oberster Gerichtshof der Republik Österreich av den 9 april 2002 i målet mellan Rudolf Kronhofer och 1. Marianne Maier, 2. Christian Müller, 3. Wirich Hofius, 4. Zeki Karan	19
2002/C 169/36	Mål C-171/02: Talan mot Republiken Portugal väckt den 8 maj 2002 av Europeiska gemenskapernas kommission	19
2002/C 169/37	Mål C-173/02: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 13 maj 2002 av Konungariket Spanien	21
2002/C 169/38	Mål C-174/02: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Hoge Raad der Nederlanden av den 8 mars 2002 i målet mellan Streekgewest Westelijk Noord-Brabant och Staatssecretaris van Financiën	21
2002/C 169/39	Mål C-175/02: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Hoge Raad der Nederlanden av den 8 mars 2002 i målet mellan F.J. Pape och Minister van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij	22

<u>Informationsnummer</u>	<i>Innehåll (Fortsättning)</i>	Sida
2002/C 169/40	Mål C-176/02 P: Överklagande, ingivet den 13 maj 2002 av Laboratoire Monique Rémy, av det beslut som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, första avdelningen, har meddelat den 26 mars 2002 i mål T-218/01: Laboratoire Monique Rémy mot Europeiska gemenskapernas kommission	22
2002/C 169/41	Mål C-181/02 PV: Överklagande, ingivet den 15 maj 2002 av Europeiska gemenskapernas kommission, av den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, fjärde avdelningen i utökad sammansättning, har meddelat den 28 februari 2002 i de förenade målen T-227/99 och T-134/00: Kvaerner Warnow Werft GmbH mot Europeiska gemenskapernas kommission	23
2002/C 169/42	Mål C-182/02: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Conseil d'Etat av den 25 januari 2002 i målet mellan Ligue pour la protection des oiseaux, Association pour la protection des animaux sauvages, Rassemblement des opposants à la chasse, Union nationale des fédérations départementales de chasseurs och Association nationale des chasseurs de gibier d'eau, å ena sidan, och Republiken Frankrike, å andra sidan	24
2002/C 169/43	Mål C-184/02: Talan mot Europeiska unionens råd väckt den 16 maj 2002 av Konungariket Spanien	24
2002/C 169/44	Mål C-190/02: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Giudice di pace di Genova-Voltri av den 9 april 2002 i målet mellan Viacom Outdoor Srl och Société GIOTTO Immobilier SARL	25
2002/C 169/45	Mål C-192/02: Talan mot Republiken Österrike väckt den 23 maj 2002 av Europeiska gemenskapernas kommission	25
2002/C 169/46	Mål C-194/02: Talan mot Republiken Österrike väckt den 24 maj 2002 av Europeiska gemenskapernas kommission	26
2002/C 169/47	Mål C-196/02: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Irinodikio Athinon av den 13 maj 2002 i målet mellan Vasiliki Nikoloudi och Organismos Tilepikinonion Elladas (OTE)	26
2002/C 169/48	Mål C-209/02: Talan mot Republiken Österrike väckt den 4 juni 2002 av Europeiska gemenskapernas kommission	27
2002/C 169/49	Avskrivning av mål C-479/01	28
FÖRSTAINSTANSRÄTTEN		
2002/C 169/50	Förstainstansrättens dom av den 28 februari 2002 i mål T-86/95: Compagnie générale maritime m.fl. mot Europeiska gemenskapernas kommission (Konkurrens – Linjekonferenser – Kombinerade transporter – Förordning (EEG) nr 4056/86 – Tillämpningsområde – Gruppundantag – Förordning (EEG) nr 1017/68 – Enskilt undantag – Böter)	29

<u>Informationsnummer</u>	Innehåll (Fortsättning)	Sida
2002/C 169/51	Förstainstansrättens dom av den 10 april 2002 i mål T-209/00: Frank Lamberts mot Europeiska ombudsmannen (Skadeståndstalan – Upptagande till sakprövning – Utomobligatoriskt skadeståndsansvar – Ombudsmannen – Ombudsmannens behandling av ett klagomål)	29
2002/C 169/52	Förstainstansrättens dom den 3 maj 2002 i mål T-177/01: Jégo-Quéré et Cie SA mot Europeiska gemenskapernas kommission ("Fiske – Förordning (EG) nr 1162/2001 – Återhämtning av kummelbeståndet – Fiskeföretag – Talan om ogiltigförklaring – Person som berörs personligen – Upptagande till sakprövning")	30
2002/C 169/53	Förstainstansrättens dom av den 30 april 2002 i förenade målen T-195/01 och T207/01: Gibraltars regering mot Europeiska gemenskapernas kommission (Statligt stöd – Skattebestämmelser – Befintligt stöd eller nytt stöd – Inledande av det formella granskningsförfarandet enligt artikel 88.2 EG)	30
2002/C 169/54	Förstainstansrättens beslut av den 9 april 2002 i mål T-210/93, H. Hepp mot Europeiska unionens råd och Europeiska gemenskapernas kommission (Skadeståndstalan – Utomobligatoriskt skadeståndsansvar – Mjölk – Producenter som gjort åtagande om avstående från saluförande eller omställning – Anledning saknas att döma i saken)	31
2002/C 169/55	Förstainstansrättens beslut av den 16 april 2002 i mål T-64/00: Continental and Overseas Investments N.V. mot Europeiska gemenskapernas kommission (Talan om ogiltigförklaring – Import av TV-apparater från Turkiet – Anledning saknas att döma i saken)	31
2002/C 169/56	Förstainstansrättens beslut av den 16 april 2002 i mål T-204/00: CCBB Vervoer- en Distributiecentrum B.V. mot Europeiska gemenskapernas kommission (Talan om ogiltigförklaring – Import av TV-apparater från Turkiet – Anledning saknas att döma i saken)	31
2002/C 169/57	Beslut meddelat av förstainstansrättens ordförande 27 februari 2002 i mål T-132/01 R: Euroalliages m.fl. mot Europeiska gemenskapernas kommission (Interimistiskt förfarande – Överklagande – Återförvisning till förstainstansrätten – Dumpning – Beslut om avslutande av översyn av åtgärder som upphör att gälla – Krav på skyndsamhet – Föreligger inte)	32
2002/C 169/58	Beslut meddelat av förstainstansrättens ordförande den 4 april 2002 i mål T-198/01 R, Technische Glaswerke Ilmenau GmbH mot Europeiska gemenskapernas kommission (Interimistiskt förfarande – Upptagande till sakprövning – Statligt stöd – Skyldighet att återkräva stöd – Fumus boni juris – Krav på skyndsamhet – Intresseavvägning)	32
2002/C 169/59	Mål T-82/02: Talan mot Europaparlamentet och Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 18 mars 2002 av Wolf-Dieter Graf Yorck von Wartenburg ..	33

<u>Informationsnummer</u>	<i>Innehåll (Fortsättning)</i>	Sida
2002/C 169/60	Mål T-107/02: Talan mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden väckt den 5 april 2002 av BetzDearborn, Inc	33
2002/C 169/61	Mål T-118/02: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 16 april 2002 av Arjo Wiggins Appleton Limited	34
2002/C 169/62	Mål T-119/02: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 17 april 2002 av Royal Philips Electronics N.V.	35
2002/C 169/63	Mål T-122/02: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 17 april 2002 av Mitsubishi HiTec Paper Bielefeld GmbH	35
2002/C 169/64	Mål T-123/02: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 16 april 2002 av Carrs Paper Ltd.	36
2002/C 169/65	Mål T-129/02: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 17 april 2002 av Torraspapel SA	37
2002/C 169/66	Mål T-130/02: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 17 april 2002 av Kronoply GmbH & Co. KG	37
2002/C 169/67	Mål T-131/02: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 23 april 2002 av Travelex Global and Financial Services Limited och Interpayment Services Limited	38
2002/C 169/68	Mål T-135/02: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 25 april 2002 av Greencore Group plc	38
2002/C 169/69	Mål T-137/02: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 29 april 2002 av Pollmeier Malchow GmbH & Co. KG	39
2002/C 169/70	Mål T-138/02: Talan mot Europeiska unionens råd väckt den 26 april 2002 av Nanjing Metalink International Co. Ltd.	39
2002/C 169/71	Mål T-139/02: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 29 april 2002 av aktiebolaget "Idiotiko Institutou Epangelmatikis Katartisis N. Avgerinopoulou – Anagnorismenes Technikes Idiotikes Epangelmatikes Scholes", av Panellinia Enosi Idiotikon Institutou Epangelmatikis Katartisis och av Panellinia Enosi Idiotikis Technikis Epangelmatikis Ekpaidefsis kai Katartisis	40
2002/C 169/72	Mål T-140/02: Talan mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) väckt den 2 maj 2002 av Sportwetten GmbH Gera	41

<u>Informationsnummer</u>	Innehåll (<i>Fortsättning</i>)	Sida
2002/C 169/73	Mål T-141/02: Talan mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden väckt den 3 maj 2002 av Vetoquinol AG (tidigare Chassot AG)	41
2002/C 169/74	Mål T-144/02: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 7 maj 2002 av Richard J. Eagle, John G. Fanthome, Martin Gardener, Robert C. Walton, David Sands, Alexander Gaberscik, Beryl Marrs, Clifford Marren, Robert Felton, Carol Brickley, TF Atkins, Michael George Grant och Edward Junger	42
2002/C 169/75	Mål T-156/02: Talan mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) väckt den 15 maj 2002 av Sunrider Corporation	42
2002/C 169/76	Avskrivning av mål T-203/00	43
2002/C 169/77	Avskrivning av mål T-309/00	43
2002/C 169/78	Avskrivning av mål T-14/02	43

II *Förberedande rättsakter*

.....

III *Upplysningar*

2002/C 169/79	Domstolens senaste offentliggörande i <i>Europeiska gemenskapernas officiella tidning</i> EGT C 156, 29.6.2002	44
---------------	---	----

I

(Meddelanden)

DOMSTOLEN

DOMSTOLEN

DOMSTOLENS DOM

den 4 juni 2002

i mål C-367/98: Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Portugal⁽¹⁾**(”Fördragsbrott – Artikel 52 i EG-fördraget (nu artikel 43 EG i ändrad lydelse) och artikel 73b i EG-fördraget (nu artikel 56 EG) – System med myndighetstillstånd vid privatisering av företag”)**

(2002/C 169/01)

(Rättegångsspråk: portugisiska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i ”Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt”)

I mål C-367/98, Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: inledningsvis A. Caeiro, sedan F. Benyon och F. de Sousa Fialho) mot Republiken Portugal (ombud: inledningsvis L. Fernandes och L. Bigotte Chorão, sedan L. Fernandes och J. Vasconcelos), angående en talan om fastställelse av att Republiken Portugal har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt EG-fördraget, i synnerhet dem som följer av artikel 52 (nu artikel 43 EG i ändrad lydelse), artikel 56 (nu artikel 46 EG i ändrad lydelse), artikel 58 (nu artikel 48 EG), artikel 73b (nu artikel 56 EG) och följande artiklar samt artikel 221 (nu artikel 294 EG i ändrad lydelse) och artiklarna 221 och 231 i akten om anslutningsvillkoren för Konungariket Spanien och Republiken Portugal samt om anpassningarna av fördragen (EGT L 302, 1985, s. 23) genom att anta och bibehålla lag nr 11/90 av den 5 april 1990, ramlag om privatiseringar (Diário da República I, serie A, nr 80 av den 5 april 1990,

s. 1664), i synnerhet artikel 13.3 i denna, lagdekretet rörande privatisering av företag som antogs med stöd av nämnda lag samt lagdekret nr 380/93 av den 15 november 1993 (Diário da República I, serie A, nr 267 av den 15 november 1993, s. 6362) och nr 65/94 av den 28 februari 1994 (Diário da República I, serie A, nr 49 av den 28 februari 1994, s. 933), har domstolen, sammansatt av ordföranden G.C. Rodríguez Iglesias, avdelningsordförandena P. Jann (referent), N. Colneric och S. von Bahr samt domarna C. Gulmann, D.A.O. Edward, A. La Pergola, J.-P. Puissochet, R. Schintgen, V. Skouris och J.N. Cunha Rodrigues, generaladvokat: D. Ruiz-Jarabo Colomer, justitiesekreterare: avdelningsdirektören H.A. Rühl, den 4 juni 2002 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

- 1) Republiken Portugal har åsidosatt sina skyldigheter enligt artikel 73b i EG-fördraget (nu artikel 56 EG) genom att anta och bibehålla lag nr 11/90 av den 5 april 1990, ramlag om privatiseringar, i synnerhet artikel 13.3 i denna, lagdekretet rörande privatisering av företag, som antogs med stöd av nämnda lag, samt lagdekret nr 380/93 av den 15 november 1993 och nr 65/94 av den 28 februari 1994.
- 2) Talan ogillas i övrigt.
- 3) Republiken Portugal skall ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EGT C 397, 19.12.1998.

DOMSTOLENS DOM

(femte avdelningen)

den 16 maj 2002

i mål C-232/99: Europeiska gemenskapernas kommission mot Konungariket Spanien ⁽¹⁾

(Fördragsbrott – Direktiv 93/16/EEG – Införlivande av artiklarna 8 och 18 – Tillträde till kompletterande utbildning för migrerande läkare som vill utöva en medicinsk specialitet i värdlandet med stöd av ett utbildnings-, examens- eller annat behörighetsbevis för specialistläkare som inte kan erkännas automatiskt och ovillkorligt i enlighet med direktivet – Skyldighet för dessa läkare att i Spanien genomgå det allmänna antagningsprovet till specialistläkarutbildning – Inregistrering i socialförsäkringen som en förutsättning för att med ett försäkringsorgan göra avräkning och få ersättning för läkarvård)

(2002/C 169/02)

(Rättegångsspråk: spanska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I mål C-232/99, Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: I. Martínez del Peral och B. Mongin) mot Konungariket Spanien (ombud: N. Díaz Abad), angående en talan om fastställelse av att Konungariket Spanien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt EG-fördraget och enligt rådets direktiv 93/16/EEG av den 5 april 1993 om underlättande av läkares fria rörlighet och ömsesidigt erkännande av deras utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis (EGT L 165, s. 1; svensk specialutgåva, område 6, volym 4, s. 102) genom att inte inom den föreskrivna fristen korrekt införliva artikel 8 i direktivet och genom att inte införliva artikel 18 i samma direktiv, har domstolen (femte avdelningen), sammansatt av ordföranden på fjärde avdelningen S. von Bahr, tillförordnad ordförande på femte avdelningen, samt domarna D.A.O. Edward (referent) och M. Wathelet, generaladvokat: C. Stix-Hackl, justitiesekreterare: byrådirektören L. Hewlett, den 16 maj 2002 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

- 1) Konungariket Spanien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt rådets direktiv 93/16/EEG av den 5 april 1993 om underlättande av läkares fria rörlighet och ömsesidigt erkännande av deras utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis genom att inte inom den föreskrivna fristen korrekt införliva artikel 8 i direktivet.
- 2) Talan ogillas i övrigt.

- 3) Europeiska gemenskapernas kommission och Konungariket Spanien skall var och en bära sin rättegångskostnad.

⁽¹⁾ EGT C 246, 28.8.1999.

DOMSTOLENS DOM

(sjätte avdelningen)

den 16 maj 2002

i mål C-321/99 P: Associação dos Refinadores de Açúcar Portugueses (ARAP), Alcântara Refinarias – Açúcares SA och Refinarias de Açúcar reunidas SA (RAR) mot Europeiska gemenskapernas kommission ⁽¹⁾

(Överklagande – Statligt stöd – Gemensam jordbrukspolitik – Socker – Stöd som beviljas i enlighet med ett allmänt statligt stödsystem som kommissionen har godkänt – Bidrag från en medlemsstat till finansieringen av ett projekt vid utvecklingssektionen vid Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket – Stöd till yrkesutbildning)

(2002/C 169/03)

(Rättegångsspråk: engelska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I mål C-321/99 P, Associação dos Refinadores de Açúcar Portugueses (ARAP), Lissabon (Portugal), Alcântara Refinarias – Açúcares SA, Santa Iria de Azóia (Portugal), och Refinarias de Açúcar Reunidas SA (RAR), Porto (Portugal), företrädna av advokaten G. van der Wal, angående överklagande av dom meddelad den 17 juni 1999 av Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt (fjärde avdelningen i utökad sammansättning) i mål T-82/96, ARAP m.fl. mot kommissionen (REG 1999, s. II-1889), i vilket det förs talan om att domen skall upphävas, i vilket de andra parterna är: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: J. Macdonald Flett) och Republiken Portugal (ombud: S. Brasil de Brito och L. Fernandes) och DAI – Sociedade de Desenvolvimento Agro-Industrial SA, med säte i Monte da Barca (Portugal), företräd av advokaterna L. Sárágga Leal, D. Franco och R. Oliveira, har domstolen (sjätte avdelningen), sammansatt av ordföranden på andra avdelningen N. Colneric, tillförordnad ordförande på sjätte avdelningen, samt domarna C. Gulmann, J.-P. Puissochet (referent), R. Schintgen och V. Skouris, generaladvokat: L.A. Geelhoed, justitiesekreterare: avdelningschefen D. Louterman-Hubeau, den 16 maj 2002 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

- 1) Det huvudsakliga överklagandet ogillas.
- 2) Kommissionens anslutningsöverklagande ogillas.
- 3) Associação dos Refinadores de Açúcar Portugueses (ARAP), Alcântara Refinarias – Açúcares SA och Refinarias de Açúcar Reunidas SA (RAR) förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna.
- 4) Republiken Portugal skall att bära sin rättegångskostnad.

(¹) EGT C 352, 4.12.1999.

DOMSTOLENS DOM

den 16 maj 2002

i mål C-482/99: Republiken Frankrike mot Europeiska gemenskapernas kommission (¹)

(Statligt stöd – Artikel 87.1 EG – Stöd som Frankrike beviljat företaget Stardust Marine – Beslut 2000/513/EG – Statliga medel – Kan tillskrivas staten – Försiktig investerare i en marknadsekonomi)

(2002/C 169/04)

(Rättegångsspråk: franska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I mål C-482/99, Republiken Frankrike (ombud: K. Rispal-Bellanger och F. Million) mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: G. Rozet och J. Flett), angående en talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut 2000/513/EG av den 8 september 1999 om det stöd som Frankrike beviljat företaget Stardust Marine (EGT L 206, 2000, s. 6), har domstolen, sammansatt av ordföranden G.C. Rodríguez Iglesias, avdelningsordförandena P. Jann, F. Macken, N. Colneric och S. von Bahr samt domarna C. Gulmann, D.A.O. Edward, A. La Pergola, J.-P. Puissochet, J.N. Cunha Rodrigues och C.W.A. Timmermans (referent), generaladvokat: F.G. Jacobs, justitiesekreterare: byrådirektören L. Hewlett, den 16 maj 2002 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

- 1) Kommissionens beslut 2000/513/EG av den 8 september 1999 om det stöd som Frankrike beviljat företaget Stardust Marine ogiltigförklaras.

- 2) Kommissionen skall ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EGT C 63, 4.3.2000.

DOMSTOLENS DOM

den 4 juni 2002

i mål C-483/99: Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Frankrike (¹)

(Fördragsbrott – Artikel 52 i EG-fördraget (nu artikel 43 EG i ändrad lydelse) och artikel 73b i EG-fördraget (nu artikel 56 EG) – Rättigheter förbundna med Republiken Frankrikes särskilda aktie i det statliga bolaget Elf-Aquitaine)

(2002/C 169/05)

(Rättegångsspråk: franska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I mål C-483/99, Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: M. Patakia) mot Republiken Frankrike (ombud: inledningsvis K. Rispal-Bellanger och S. Seam, sedan G. de Bergues och S. Seam), med stöd av Konungariket Spanien (ombud: N. Díaz Abad) och av Förenade kungariket Storbritannien och Nordirland (ombud: R. Magrill, biträdd av J. Crow, barrister, och D. Wyatt, QC), angående en talan om att domstolen skall fastställa att Republiken Frankrike har åsidosatt sina skyldigheter enligt artiklarna 52 (nu artikel 43 EG i ändrad lydelse) till 58 i EG-fördraget (nu artikel 48 EG) samt artikel 73b i EG-fördraget (nu artikel 56 EG) genom att bibehålla artikel 2 första och tredje styckena i dekret nr 93-1298 av den 13 december 1993, genom vilket en särskild aktie i det statliga bolaget Elf-Aquitaine inrättades till förmån för den franska staten (JORF av den 14 december 1993, s. 17354), och enligt vilket franska statens särskilda aktie är förbunden med följande rättigheter:

- a) allt direkt eller indirekt innehav från en fysisk eller juridisk persons sida, ensam eller samordnat med annan, av andelar överstigande de övre gränsvärdena om en tiondel, en femtedel eller en tredjedel av företagets kapital eller rösträtt vid bolagsstämman måste först godkännas av ekonomiministern (artikel 2 första stycket i dekretet),

- b) beslut om överlåtelse eller pantsättning av tillgångarna enligt bilagan till dekretet, nämligen majoriteten av kapitalet för bolagets fyra dotterbolag Elf-Aquitaine Production, Elf-Antar France, Elf-Gabon SA och Elf-Congo SA (artikel 2 tredje stycket i dekretet),

DOMSTOLENS DOM

den 4 juni 2002

i mål C-503/99: Europeiska gemenskapernas kommission mot Konungariket Belgien⁽¹⁾

(”Fördragsbrott – Artikel 52 i EG-fördraget (nu artikel 43 EG i ändrad lydelse) och artikel 73b i EG-fördraget (nu artikel 56 EG) – Rättigheter förbundna med Konungariket Belgiens särskilda aktie i Société nationale de transport par canalisations SA och i Société de distribution du gaz SA”)

(2002/C 169/06)

(Rättegångsspråk: franska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i ”Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt”)

kan underkännas, och genom att inte ha stadgat om tillräckligt precisa och objektiva kriterier för godkännande av de ovan nämnda transaktionerna eller för underkännande av desamma, har domstolen, sammansatt av ordföranden G.C. Rodríguez Iglesias, avdelningsordförandena P. Jann (referent), N. Colneric och S. von Bahr samt domarna C. Gulmann, D.A.O. Edward, A. La Pergola, J.-P. Puissochet, R. Schintgen, V. Skouris och J.N. Cunha Rodrigues, generaladvokat: D. Ruiz-Jarabo Colomer, justitiesekreterare: avdelningsdirektören H.A. Rühl, den 4 juni 2002 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

- 1) Republiken Frankrike har åsidosatt artikel 73b i EG-fördraget (nu artikel 56 EG) genom att bibehålla artikel 2 första och tredje styckena i dekret nr 93-1298 av den 13 december 1993, genom vilket en särskild aktie i det statliga bolaget Elf-Aquitaine inrättades till förmån för franska staten och enligt vilket franska statens särskilda aktie i detta bolag är förbunden med följande rättigheter:
 - a) allt direkt eller indirekt innehav från en fysisk eller juridisk persons sida, ensam eller samordnat med annan, av andelar överstigande de övre gränsvärdena om en tiondel, en femtedel eller en tredjedel av bolagets kapital eller rösträtt vid bolagsstämman måste först godkännas av ekonomiministern,
 - b) beslut om överlåtelse eller pantsättning av tillgångarna enligt bilagan till dekretet, nämligen majoriteten av kapitalet för bolagets fyra dotterbolag Elf-Aquitaine Production, Elf-Antar France, Elf-Gabon SA och Elf-Congo SA, kan underkännas.
- 2) Republiken Frankrike skall ersätta rättegångskostnaderna.
- 3) Konungariket Spanien och Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland skall bära sina rättegångskostnader.

I mål C-503/99, Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: M. Patakia) mot Konungariket Belgien (ombud: A. Snoecx, biträdd av advokaterna F. de Montpellier, M. Picat och A. Theissen), med stöd av Förenade kungariket Storbritannien och Nordirland (ombud: R. Magrill, biträdd av advokaterna J. Crow, barrister, och D. Wyatt, QC), angående en talan om fastställelse av att Konungariket Belgien har åsidosatt sina skyldigheter enligt artikel 52 i EG-fördraget (nu artikel 43 EG i ändrad lydelse) och artikel 73b i EG-fördraget (nu artikel 56 EG) genom att bibehålla

— bestämmelserna i kungliga kungörelsen av den 10 juni 1994, genom vilken det för statens räkning inrättades en särskild aktie i Société nationale de transport par canalisations (Moniteur belge av den 28 juni 1994, s. 17333), enligt vilka aktien är förbunden med följande särskilda rättigheter:

- a) alla överlåtelser, pantsättningar eller förändringar av användningen av de av bolagets ledningar som utgör betydande infrastrukturer för inrikes transport av energiprodukter eller som skulle kunna utgöra sådana infrastrukturer måste på förhand anmälas till behörig minister som har rätt att motsätta sig åtgärderna om han finner att de strider mot nationella energiintressen,
- b) ministern har rätt att utnämna två representanter för förbundsregeringen i bolagets styrelse. Dessa kan rekommendera ministern att ogiltigförklara alla de

⁽¹⁾ EGT C 79, 18.3.2000.

styrelsebeslut som de anser strider mot landets energipolitiska riktlinjer inklusive regeringens målsättningar avseende landets energiförsörjning,

DOMSTOLENS DOM

(andra avdelningen)

den 16 maj 2002

— bestämmelserna i kungliga kungörelsen av den 16 juni 1994, genom vilken det för statens räkning inrättades en särskild aktie i Distrigaz (Moniteur belge av den 28 juni 1994, s. 17347), enligt vilka aktien är förbunden med följande särskilda rättigheter:

- a) alla överlåtelser, pantsättningar och förändringar av användningen av bolagets strategiska tillgångar måste på förhand anmälas till behörig minister som har rätt att motsätta sig transaktionerna om han anser att de strider mot nationella energiintressen,
- b) ministern har rätt att utnämna två representanter för förbundsregeringen i bolagets styrelse. Dessa kan rekommendera ministern att ogiltigförklara alla de styrelsebeslut och beslut av styrelsens ständiga utskott som de anser strider mot landets energipolitik, och genom att inte ha stadgat om precisa, objektiva och bestående kriterier för godkännande eller underkännande av de ovan nämnda transaktionerna,

har domstolen, sammansatt av ordföranden G.C. Rodríguez Iglesias, avdelningsordförandena P. Jann (referent), N. Colneric och S. von Bahr samt domarna C. Gulmann, D.A.O. Edward, A. La Pergola, J.-P. Puissochet, R. Schintgen, V. Skouris och J.N. Cunha Rodrigues, generaladvokat: D. Ruiz-Jarabo Colomer, justitiesekreterare: byrådirektören H.A. Rühl, den 4 juni 2002 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

- 1) *Talan ogillas.*
- 2) *Europeiska gemenskapernas kommission skall ersätta rättegångskostnaderna.*
- 3) *Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland skall bära sina rättegångskostnader.*

(¹) EGT C 79, 18.03.2000.

i mål C-508/99 (begäran om förhandsavgörande från Verwaltungsgerichtshof): Palais am Stadtpark Hotelbetriebsgesellschaft mbH & Co. KG mot Finanzlandesdirektion für Wien, Niederösterreich und Burgenland⁽¹⁾)

(”Kapitalanskaffning – Direktiv 69/335/EEG – Tillämpningsområde – Kommanditbolag – Överlåtelse av kompletterarens andel till ett bolag med begränsat ansvar – Tillskott som före överlåtelsen och innan direktivet trädde i kraft har föranlett betalning av en avgift som är direkt proportionell till tillskottets storlek”)

(2002/C 169/07)

(Rättegångsspråk: tyska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i ”Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt”)

I mål C-508/99, angående en begäran enligt artikel 234 EG, från Verwaltungsgerichtshof (Österrike), att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga målet mellan Palais am Stadtpark Hotelbetriebsgesellschaft mbH & Co. KG och Finanzlandesdirektion für Wien, Niederösterreich und Burgenland, angående tolkningen av rådets direktiv 69/335/EEG av den 17 juli 1969 om indirekta skatter på kapitalanskaffning (EGT L 249, s. 25), i ändrad lydelse enligt Akten om villkoren för Republiken Österrikes, Republiken Finlands och Konungariket Sveriges anslutning till de fördrag som ligger till grund för Europeiska unionen och om anpassning av fördragen (EGT C 241, 1994, s. 21 och EGT L 1, 1995, s. 1), har domstolen (andra avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden N. Colneric samt domarna R. Schintgen (referent) och V. Skouris, generaladvokat: A. Tizzano, justitiesekreterare: R. Grass, den 16 maj 2002 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

Bestämmelserna i rådets direktiv 69/335/EEG av den 17 juli 1969 om indirekta skatter på kapitalanskaffning, i ändrad lydelse enligt Akten om villkoren för Republiken Österrikes, Republiken Finlands och Konungariket Sveriges anslutning till de fördrag som ligger till grund för Europeiska unionen och om anpassning av fördragen, skall tolkas så, att de inte utgör hinder mot att skatt på kapitaltillskott påförs när en personassociation ombildas till en kapitalassociation, i den mening som avses i det ovannämnda direktivet, om samtliga tillskott som gjorts i utbyte mot andelar i personassociationen redan har föranlett uttag av en sådan avgift som den som föreskrevs i 33 § Tarifpost 16 första stycket punkt 1 b i Gebührengesetz.

(¹) EGT C 79, 18.3.2000.

DOMSTOLENS DOM**(femte avdelningen)****den 30 maj 2002**

i mål C-516/99 (begäran om förhandsavgörande från Berufungssenat V der Finanzlandesdirektion für Wien, Niederösterreich und Burgenland): Walter Schmid⁽¹⁾

(Begreppet nationell domstolen enligt dess betydelse i artikel 234 EG – Domstolen saknar behörighet)

(2002/C 169/08)

(Rättegångsspråk: tyska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I mål C-516/99, angående en begäran enligt artikel 234 EG, från Berufungssenat V der Finanzlandesdirektion für Wien, Niederösterreich und Burgenland (Österrike), att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i ett förfarande som inletts av Walter Schmid, angående tolkningen av artiklarna 73b och 73d i EG-fördraget (nu artiklarna 56 och 58 EG), har domstolen (femte avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden P. Jann samt domarna S. von Bahr, D.A.O. Edward, M. Wathelet (referent) och C.W.A. Timmermans, generaladvokat: A. Tizzano, justitiesekreterare: R. Grass, den 30 maj 2002 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

Europeiska gemenskapernas domstol är inte behörig att besvara de frågor som ställts av Berufungssenat V der Finanzlandesdirektion für Wien, Niederösterreich und Burgenland i beslut av den 2 december 1999.

⁽¹⁾ EGT C 79, 18.3.2000.

DOMSTOLENS DOM**den 14 maj 2002**

i mål C-2/00 (begäran om förhandsavgörande från Oberlandesgericht Düsseldorf): Michael Hölterhoff mot Ulrich Freiesleben⁽¹⁾

(Tillnärmning av lagstiftning – Varumärke – Direktiv 89/104/EEG – Artikel 5.1 – Omfattningen av varumärkesinnehavarens ensamrätt – Tredje man – Användning av varumärket i beskrivande syfte)

(2002/C 169/09)

(Rättegångsspråk: tyska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I mål C-2/00, angående en begäran enligt artikel 234 EG, från Oberlandesgericht Düsseldorf (Tyskland), att domstolen skall

meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga målet mellan Michael Hölterhoff och Ulrich Freiesleben, angående tolkningen av artikel 5.1 a och 5.1 b i rådets första direktiv 89/104/EEG av den 21 december 1988 om tillnärmningen av medlemsstaternas varumärkeslagar (EGT L 40, 1989, s. 1; svensk specialutgåva, område 13, volym 17, s. 178), har domstolen, sammansatt av tillförordnade ordföranden P. Jann, avdelningsordförande på femte avdelningen, avdelningsordförandena F. Macken, N. Colneric, och S. von Bahr samt domarna C. Gulmann (referent), A. La Pergola, J.-P. Puissochet, M. Wathelet och V. Skouris, generaladvokat: F.G. Jacobs, justitiesekreterare: biträdande justitiesekreteraren H. von Holstein, den 14 maj 2002 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

Artikel 5.1 i rådets första direktiv 89/104/EEG av den 21 december 1988 om tillnärmningen av medlemsstaternas varumärkeslagar skall tolkas så att innehavaren av ett varumärke inte kan åberopa sin ensamrätt när en tredje man i affärsförhandlingar öppet visar att varan härstammar från hans egen produktion och använder tecknet i fråga enbart för att beskriva den erbjudna varans särskilda egenskaper, så att det är uteslutet att det använda märket uppfattas som en uppgift om att denna vara kommer från en viss näringsidkare.

⁽¹⁾ EGT C 63, 4.3.2000.

DOMSTOLENS DOM**(sjätte avdelningen)****den 16 maj 2002**

i mål C-63/00 (begäran om förhandsavgörande från Bundesverwaltungsgericht): Land Baden-Württemberg mot Günther Schilling och Bezirksregierung Lüneburg mot Hans-Otto Nehring⁽¹⁾

(Gemensam jordbrukspolitik – Förordning (EEG) nr 3887/92 – Integrerat administrations- och kontrollsystem för vissa av gemenskapens stödsystem – Tillämpningsföreskrifter – Ansökningar om djurstöd – Kontroll av djur – Reducering av stödbeloppet)

(2002/C 169/10)

(Rättegångsspråk: tyska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I mål C-63/00, angående en begäran enligt artikel 234 EG, från Bundesverwaltungsgericht (Tyskland), att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella

domstolen anhängiga målet mellan Land Baden-Württemberg och Günther Schilling, ytterligare deltagare i rättegången: Oberbundesanwalt beim Bundesverwaltungsgericht, och samt mellan Bezirksregierung Lüneburg och Hans-Otto Nehring, ytterligare deltagare i rättegången: Oberbundesanwalt beim Bundesverwaltungsgericht, angående en begäran att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande angående tolkningen av artikel 10.2 första stycket första och andra meningen i kommissionens förordning (EEG) nr 3887/92 av den 23 december 1992 om fastställande av tillämpningsföreskrifter för det integrerade administrations- och kontrollsystemet för vissa av gemenskapens stödsystem (EGT L 391, s. 36; svensk specialutgåva, område 3, volym 47, s. 107), har domstolen (sjätte avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden F. Macken (referent) samt domarna C. Gulmann, R. Schintgen, V. Skouris och J.N. Cunha Rodrigues, generaladvokat: P. Léger, justitiesekreterare: avdelningsdirektören H. A. Rühl, den 16 maj 2002 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

Artikel 10.2 första stycket första och andra meningen i kommissionens förordning (EEG) nr 3887/92 av den 23 december 1992 om fastställande av tillämpningsföreskrifter för det integrerade administrations- och kontrollsystemet för vissa av gemenskapens stödsystem skall tolkas på så sätt att enhetsbeloppet för stöd skall reduceras även när skillnaden mellan antalet angivna djur och antalet djur som konstateras vid kontrollen inte beror på att sökanden har lämnat oriktiga uppgifter, utan på att villkoren för att bidrag skall beviljas inte är uppfyllda avseende vissa djur.

(¹) EGT C 135, 13.5.2000.

DOMSTOLENS DOM

den 4 juni 2002

i mål C-99/00 (begäran om förhandsavgörande från Hovrätten för Västra Sverige): Kenny Roland Lyckeskog (¹)

(Begäran om förhandsavgörande – Skyldighet att begära förhandsavgörande – Begreppet domstol mot vars avgöranden det enligt nationell lagstiftning inte finns något rättsmedel – Tolkning av förordning (EEG) nr 918/83 – Gemenskapssystem för tullbefrielse)

(2002/C 169/11)

(Rättegångsspråk: svenska)

I mål C-99/00, angående en begäran enligt artikel 234 EG, från Hovrätten för Västra Sverige, att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen

anhängiga brottmålet mot Kenny Roland Lyckeskog, angående tolkningen av artikel 234 tredje stycket EG och av artikel 45.1 i rådets förordning (EEG) nr 918/83 av den 28 mars 1983 om upprättandet av ett gemenskapssystem för tullbefrielse (EGT L 105, s. 1; svensk specialutgåva, område 2, volym 3, s. 146), i dess lydelse enligt rådets förordning (EG) nr 355/94 av den 14 februari 1994 (EGT L 46, s. 5; svensk specialutgåva, område 2, volym 11, s. 41), har domstolen, sammansatt av ordföranden G.C. Rodríguez Iglesias, avdelningsordförandena P. Jann, F. Macken, N. Colneric och S. von Bahr samt domarna C. Gulmann, D.A.O. Edward, A. La Pergola, J.-P. Puissochet (referent), M. Wathelet, V. Skouris, J.N. Cunha Rodrigues och A. Rosas, generaladvokat: A. Tizzano, justitiesekreterare: R. Grass, den 4 juni 2002 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

- 1) En nationell domstol omfattas inte av skyldigheten i artikel 234 tredje stycket EG när dess avgöranden kan överklagas till den högsta domstolsinstansen på sådana villkor som tillämpas på den hänskjutande domstolens avgöranden.
- 2) Frågan huruvida en varuimport är av icke-kommersiell natur i den mening som avses i artikel 45.2 b i rådets förordning (EEG) nr 918/83 av den 28 mars 1983 om upprättandet av ett gemenskapssystem för tullbefrielse, i dess lydelse enligt rådets förordning (EG) nr 355/94 av den 14 februari 1994, skall prövas på grundval av en helhetsbedömning av omständigheterna i det enskilda fallet. Härvid skall det tas hänsyn till importmängden, vilken typ av import det rör sig om och hur ofta den berörde resenären importerar samma slags varor, samt även, i förekommande fall, till resenärens levnadsmönster och vanor eller till hans familjekrets.
- 3) Artikel 45 i förordning nr 918/83, i dess lydelse enligt förordning nr 355/94, utgör hinder mot nationella myndighetsföreskrifter eller nationell administrativ praxis, som innebär att det på ett bindande sätt fastställs kvantitativa begränsningar i fråga om tullbefrielse eller som skulle medföra att det, på grundval av mängden importerade varor, uppstod en ovillkorlig presumtion för att en import är av kommersiell natur.

(¹) EGT C 149, 27.5.2000.

DOMSTOLENS DOM**den 4 juni 2002**

i mål C-164/00 (begäran om förhandsavgörande från High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division): Katia Beckmann mot Dynamco Whicheloe Macfarlane Ltd⁽¹⁾

(Direktiv 77/187/EEG – Skydd för arbetstagares rättigheter vid övergång av företag, verksamheter eller delar av verksamheter – Villkor för undantag från skyddet för rättigheter – Förmåner vid uppsägning)

(2002/C 169/12)

(Rättegångsspråk: engelska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I mål C-164/00, angående en begäran enligt artikel 234 EG från High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Förenade konungariket), att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga målet mellan Katia Beckmann och Dynamco Whicheloe Macfarlane Ltd, angående tolkningen av artikel 3 i rådets direktiv 77/187/EEG av den 14 februari 1977 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om skydd för arbetstagares rättigheter vid överlåtelse av företag, verksamheter eller delar av verksamheter (EGT L 61, s. 26; svensk specialutgåva, område 5, volym 2, s. 91), har domstolen, sammansatt av ordföranden G.C. Rodríguez Iglesias, avdelningsordförandena N. Colneric och S. von Bahr samt domarna C. Gulmann, D.A.O. Edward, A. La Pergola, J.-P. Puissochet (referent), M. Wathelet, R. Schintgen, J.N. Cunha Rodrigues och C.W.A. Timmermans, generaladvokat: S. Alber, justitiesekreterare: byrådirektören L. Hewlett, den 4 juni 2002 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

- 1) *Förmåner som betalas vid förtidspensionering liksom förmåner som syftar till att förbättra villkoren vid förtidspensionering och som vid uppsägning beviljas arbetstagare som uppnått en viss ålder, såsom de förmåner som är aktuella i målet vid den nationella domstolen, skall inte anses vara sådana ålders-, invaliditets eller efterlevandeförmåner på grund av kompletterande pensionssystem som avses i artikel 3.3 i rådets direktiv 77/187/EEG av den 14 februari 1977 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om skydd för arbetstagares rättigheter vid överlåtelse av företag, verksamheter eller delar av verksamheter.*
- 2) *Artikel 3 i direktiv 77/187/EEG skall tolkas så att de skyldigheter vid uppsägning av en arbetstagare som följer av ett anställningsavtal, ett anställningsförhållande eller ett kollektiv-*

avtal som binder överlåtaren i förhållande till arbetstagaren övergår på förvärvaren på de villkor och med de begränsningar som anges i denna artikel oberoende av det faktum att dessa skyldigheter har sitt ursprung i offentliga föreskrifter eller att det finns bestämmelser om deras genomförande i sådana föreskrifter och oberoende av det förfarande som fastställts för detta genomförande.

⁽¹⁾ EGT C 192, 8.7.2000.

DOMSTOLENS DOM**(andra avdelningen)****den 30 maj 2002**

i de förenade målen C-284/00 och C-288/00 (begäran om förhandsavgörande från Bundesverwaltungsgericht): Stratmann GmbH und Co. KG mot Landrätin des Kreises Wesel (C-284/00) och Fleischversorgung Neuss GmbH und Co. mot Landrat des Kreises Neuss (C-288/00)⁽¹⁾

(Gemensam jordbrukspolitik – Avgifter för kontroller och hygienundersökningar av färskt kött)

(2002/C 169/13)

(Rättegångsspråk: tyska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I de förenade målen C-284/00 och C-288/00, angående en begäran enligt artikel 234 EG från Bundesverwaltungsgericht (Tyskland) att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i de vid den nationella domstolen anhängiga målen mellan Stratmann GmbH und Co. KG och Landrätin des Kreises Wesel (C-284/00), och mot Fleischversorgung Neuss GmbH und Co. KG och Landrat des Kreises Neuss (C-288/00), angående tolkningen dels av rådets direktiv 85/73/EEG av den 29 januari 1985 om finansiering av hygienundersökningar och kontroller av färskt kött och fjäderfäkött (EGT L 32, s. 14; svensk specialutgåva, område 3, volym 18, s. 104) och av rådets beslut 88/408/EEG av den 15 juni 1988 om nivån på avgifterna för hygienundersökningar och kontroller av färskt kött i enlighet med direktiv 85/73 (EGT L 194, s. 24), dels av direktiv 85/73, i dess lydelse enligt rådets direktiv 93/118/EG av den 22 december 1993 (EGT L 340, s. 15, svensk specialutgåva, område 3, volym 55, s. 188, samt rättelse i EGT L 280, 1994, s. 91), i förening med rådets direktiv 64/433/EEG av den 26 juni 1964 om hygienproblem som påverkar handeln med färskt kött inom gemenskapen (EGT 121, 1964, s. 2012; svensk specialutgåva, område 3, volym 1, s. 89), såväl i dess lydelse enligt rådets direktiv 89/662/EEG av den 11 december 1989 om veterinära kontroller vid handeln inom gemenskapen i syfte att fullborda den inre marknaden (EGT L 395, s. 13; svensk specialutgåva, område 3, volym 31,

s. 216) som i dess lydelse enligt rådets direktiv 91/497/EEG av den 29 juli 1991 om ändring och konsolidering av direktiv 64/433 för att utvidga det till produktion och utsläppande på marknaden av färskt kött (EGT L 268, s. 69; svensk specialutgåva, område 3, volym 39, s. 58), har domstolen (andra avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden N. Colneric samt domarna R. Schintgen (referent) och V. Skouris, generaladvokat: P. Léger, justitiesekreterare: byrådirektören M-F. Contet, den 30 maj 2002 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

Kostnaderna för de bakteriologiska undersökningar och de trikinkontroller som genomförs enligt rådets direktiv 64/433/EEG av den 26 juni 1964 om hygienproblem som påverkar handeln med färskt kött inom gemenskapen, i dess lydelse såväl enligt rådets direktiv 89/662/EEG av den 11 december 1989 om veterinära kontroller vid handeln inom gemenskapen i syfte att fullborda den inre marknaden som enligt rådets direktiv 91/497/EEG av den 29 juli 1991 om ändring och konsolidering av direktiv 64/433 i syfte att utvidga det till produktion och utsläppande på marknaden av färskt kött, täcks av den gemenskapsavgift som medlemsstaterna tar ut för kontroller och hygienundersökningar av färskt kött med stöd av, å ena sidan, rådets direktiv 85/73/EEG av den 29 januari 1985 om finansiering av hygienundersökningar och kontroller av färskt kött och fjäderfäkött och rådets beslut 88/408/EEG av den 15 juni 1988 om nivån på avgifterna för hygienundersökningar och kontroller av färskt kött i enlighet med direktiv 85/73, och, å andra sidan, direktiv 85/73 i dess ändrade lydelse enligt rådets direktiv 93/118/EG av den 22 december 1993.

(¹) EGT C 302, 21.10.2000.

DOMSTOLENS DOM

(andra avdelningen)

den 30 maj 2002

i mål C-296/00 (begäran om förhandsavgörande från Corte suprema di cassazione): Prefetto Provincia di Cuneo mot Silvano Carbone (¹)

(Förordningar (EG) nr 519/94 och nr 3285/94 – Tillämpningsområde – Saluföring av trådlösa telefonapparater från tredje land)

(2002/C 169/14)

(Rättegångsspråk: italienska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I mål C-296/00, angående en begäran enligt artikel 234 EG, från Corte suprema di cassazione (Italien), att domstolen skall

meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga målet mellan Prefetto Provincia di Cuneo och Silvano Carbone, i egenskap av ensam ställföreträdare för bolaget Expo Casa Manta Srl, angående tolkningen av rådets förordning (EG) nr 519/94 av den 7 mars 1994 om gemenskapsregler för import från vissa tredje länder och om upphävande av förordningarna (EEG) nr 1765/82, 1766/82 och 3420/83 (EGT L 67, s. 89; svensk specialutgåva, område 11, volym 29, s. 206) och av rådets förordning (EG) nr 3285/94 av den 22 december 1994 om gemensamma importregler och om upphävande av förordning (EG) nr 518/94 (EGT L 349, s. 53; svensk specialutgåva, område 11, volym 37, s. 223), har domstolen (andra avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden N. Colneric (referent) samt domarna R. Schintgen och V. Skouris, generaladvokat: L.A. Geelhoed, justitiesekreterare: R. Grass, den 30 maj 2002 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

Rådets förordning (EG) nr 519/94 av den 7 mars 1994 om gemenskapsregler för import från vissa tredje länder och om upphävande av förordningarna (EEG) nr 1765/82, 1766/82 och 3420/83 och rådets förordning (EG) nr 3285/94 av den 22 december 1994 om gemensamma importregler och om upphävande av förordning (EG) nr 518/94 har inte någon inverkan på en medlemsstats lagstiftning rörande saluföring av varor som importerats från tredje land.

(¹) EGT C 302, 21.10.2000.

DOMSTOLENS DOM

(andra avdelningen)

den 14 maj 2002

i mål C-383/00: Europeiska gemenskapernas kommission mot Förbundsrepubliken Tyskland (¹)

(Fördragsbrott – Direktiv 96/82/EG – Underlåtenhet att införliva inom den föreskrivna fristen)

(2002/C 169/15)

(Rättegångsspråk: tyska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I mål C-383/00, Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: G. zur Hausen) mot Förbundsrepubliken Tyskland (ombud: W.-D. Plessing och B. Muttelsee-Schön), angående en talan om fastställelse av att Förbundsrepubliken Tyskland har åsidosatt sina skyldigheter enligt EG-fördraget genom att inte inom den utsatta fristen vidta de lagar och författningar som krävs för att följa rådets direktiv 96/82/EG av den 9 december

1996 om åtgärder för att förebygga och begränsa följderna av allvarliga olyckshändelser där farliga ämnen ingår (EGT L 10, s. 13) och särskilt artikel 11 häri, har domstolen (andra avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden N. Colneric samt domarna R. Schintgen (referent) och V. Skouris, generaladvokat: D. Ruiz-Jarabo Colomer, justitiesekreterare: R. Grass, den 14 maj 2002 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

- 1) Förbundsrepubliken Tyskland har åsidosatt sina skyldigheter enligt rådets direktiv 96/82/EG av den 9 december 1996 om åtgärder för att förebygga och begränsa följderna av allvarliga olyckshändelser där farliga ämnen ingår genom att inte inom den utsatta fristen anta alla de lagar och författningar som krävs för att följa artikel 11 i detta direktiv.
- 2) Förbundsrepubliken Tyskland skall ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EGT C 372, 23.12.2000.

DOMSTOLENS DOM

(andra avdelningen)

den 16 maj 2002

i mål C-384/00 (begäran om förhandsavgörande från Niedersächsisches Oberverwaltungsgericht): Heinrich Bredemeier mot Landwirtschaftskammer Hannover (¹)

(Gemensam jordbrukspolitik – Mjölkkvotssystemet – Beviljande av en särskild referenskvantitet – Stödmottagare – Producenter som övertar ett jordbruksföretag genom en överlåtelse som motsvarar arv sedan arvlåtarens åtagande att avstå från saluförande upphört att gälla – Tolkning av artikel 3a i förordning (EEG) nr 857/84 i ändrad lydelse enligt förordning (EEG) nr 1639/91)

(2002/C 169/16)

(Rättegångsspråk: tyska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I mål C-384/00, angående en begäran enligt artikel 234 EG, från Niedersächsisches Oberverwaltungsgericht (Tyskland), att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga målet mellan Heinrich Bredemeier och Landwirtschaftskammer Hannover, i närvaro av: Wilhelm Wieggrebe och Irmtraut Bredemeier, angående tolkningen av artikel 3a.1 i rådets förordning (EEG) nr 857/84

av den 31 mars 1984 om allmänna tillämpningsföreskrifter för den tilläggsavgift som avses i artikel 5c i förordning (EEG) nr 804/68 inom mjölk och mjölkproducentsektorn (EGT L 90, s. 13) i ändrad lydelse enligt rådets förordning (EEG) nr 1639/91 av den 13 juni 1991 (EGT L 150, s. 35), har domstolen (andra avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden N. Colneric samt domarna R. Schintgen och V. Skouris (referent), generaladvokat: F.G. Jacobs, justitiesekreterare: R. Grass, den 16 maj 2002 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

Begreppet "[d]en producent som erhållit jordbruksföretaget genom en överlåtelse som motsvarar arv" i artikel 3a.1 andra stycket andra strecksatsen i rådets förordning (EEG) nr 857/84 av den 31 mars 1984 om tillämpningsföreskrifter för den tilläggsavgift som avses i artikel 5c i förordning (EEG) nr 804/68 inom mjölk och mjölkproducentsektorn i ändrad lydelse enligt rådets förordning (EEG) nr 1639/91 av den 13 juni 1991 skall tolkas så, att de avser en producent, som är make till den blivande arvtagaren och som arrenderat jordbruksföretaget på förmånligare villkor än marknadsvillkor sedan arrendatorns, och arvlåtarens, åtagande att avstå från saluförande med stöd av rådets förordning (EEG) nr 1078/77 av den 17 maj 1977 om införande av ett bidragssystem för avstående från saluförande av mjölk och mjölkprodukter och för omställning av mjölkkobesättningar upphört att gälla om det av samtliga faktiska och rättsliga omständigheter som kännetecknar detta arrende framgår att:

- arrendet huvudsakligen syftar till att driften av verksamheten skall fortsättas av nämnda arvtagare och inte till att arvlåtaren skall realisera jordbruksföretagets marknadsvärde och
- rättsförhållandet mellan avtalsparterna är utformat på så sätt att den förmån som arvlåtaren önskar låta sin arvtagare komma i åtnjutande av beviljas varaktigt, även för det fall makarna skulle separera eller äktenskapet upplösas.

(¹) EGT C 372, 23.12.2000.

DOMSTOLENS DOM

(första avdelningen)

den 30 maj 2002

i mål C-441/00: Europeiska gemenskapernas kommission mot Förenade kungariket Storbritannien och Nordirland (¹)

(Fördragsbrott – Direktiv 96/48/EG – Driftskompatibiliteten hos det transeuropeiska järnvägssystemet för höghastighetståg)

(2002/C 169/17)

(Rättegångsspråk: engelska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I mål C-441/00, Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: M. Wolfcarius) mot Förenade kungariket Storbritan-

nien och Nordirland (ombud: R. Magrill, biträdd av R. Anderson, barrister), angående en talan om fastställelse av att Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt rådets direktiv 96/48/EG av den 23 juli 1996 om driftskompatibiliteten hos det transeuropeiska järnvägssystemet för höghastighetståg (EGT L 235, s. 6) genom att inte anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet, har domstolen (första avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden P. Jann samt domarna M. Wathelet och A. Rosas (referent), generaladvokat: L.A. Geelhoed, justitiesekreterare: R. Grass, den 30 maj 2002 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

- 1) Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt rådets direktiv 96/48/EG av den 23 juli 1996 om driftskompatibiliteten hos det transeuropeiska järnvägssystemet för höghastighetståg genom att inte inom den föreskrivna fristen anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa nämnda direktiv.
- 2) Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland skall ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EGT C 28, 27.1.2001.

DOMSTOLENS DOM

(femte avdelningen)

den 16 maj 2002

i mål C-142/01: Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Italien⁽¹⁾

(Fördragsbrott – Direktiv 91/51/EEG – Ordning för erkännande av yrkesutbildningar – Skidinstruktör)

(2002/C 169/18)

(Rättegångsspråk: italienska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I mål C-142/01, Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: M. Patakia och A. Aresu) mot Republiken Italien (ombud: U. Leanza, biträdd av G. Aiello, avvocato dello Stato), angående en talan om fastställelse av att Republiken Italien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt rådets direktiv 92/51/EEG av den 18 juni 1992 om en andra generell ordning för erkännande av yrkesutbildningar, en ordning som

kompletterar den som föreskrivs i direktiv 89/48/EEG (EGT L 209, s. 25), genom att bibehålla artikel 12 första stycket i legge n° 81, Legge-quadro per la professione di maestro di sci e ulteriori disposizioni in materia di ordinamento della professione di guida alpina (ramlag för yrket som skidinstruktör och kompletterande bestämmelser avseende yrket som bergsguide) av den 8 mars 1991 (GURI nr 64 av den 16 mars 1991, s. 3), enligt vilken ett villkor om ömsesidighet uppställs för att examensbevis för skidinstruktörer skall erkännas, har domstolen (fjärde avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden S. von Bahr samt domarna D.A.O. Edward (referent) och C.W.A. Timmermans, generaladvokat: D. Ruiz-Jarabo Colomer, justitiesekreterare: R. Grass, den 16 maj 2002 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

- 1) Republiken Italien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt rådets direktiv 92/51/EEG av den 18 juni 1992 om en andra generell ordning för erkännande av yrkesutbildningar, en ordning som kompletterar den som föreskrivs i direktiv 89/48/EEG, genom att bibehålla artikel 12 första stycket i legge n° 81, Legge-quadro per la professione di maestro di sci e ulteriori disposizioni in materia di ordinamento della professione di guida alpina (ramlag för yrket som skidinstruktör och kompletterande bestämmelser avseende yrket som bergsguide) av den 8 mars 1991, enligt vilken ett villkor om ömsesidighet uppställs för att examensbevis för skidinstruktörer skall erkännas.
- 2) Republiken Italien förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EGT C 150, 19.5.2001.

DOMSTOLENS DOM

(tredje avdelningen)

den 30 maj 2002

i mål C-323/01: Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Italien⁽¹⁾

(Fördragsbrott – Direktiv 98/101/EG – Batterier och ackumulatörer som innehåller vissa farliga ämnen)

(2002/C 169/19)

(Rättegångsspråk: italienska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I mål C-323/01, Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: R. Wainwright och R. Amorosi) mot Republiken Italien (ombud: U. Leanza, biträdd av M. Fiorilli), angående en

talans om fastställelse av att Republiken Italien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt kommissionens direktiv 98/101/EG av den 22 december 1998 om anpassning till den tekniska utvecklingen av rådets direktiv 91/157/EEG om batterier och ackumulatörer som innehåller vissa farliga ämnen (EGT L 1, 1999, s. 1) genom att inte anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet eller i vart fall genom att inte underrätta kommissionen om detta, har domstolen (tredje avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden F. Macken samt domarna C. Gulmann (referent) och J.-P. Puissochet, generaladvokat: D. Ruiz-Jarabo Colomer, justitiesekreterare: R. Grass, den 30 maj 2002 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

- 1) Republiken Italien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt kommissionens direktiv 98/101/EG av den 22 december 1998 om anpassning till den tekniska utvecklingen av rådets direktiv 91/157/EEG om batterier och ackumulatörer som innehåller vissa farliga ämnen genom att inte anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktiv 98/101.
- 2) Republiken Italien skall ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EGT C 317, 10.11.2001.

DOMSTOLENS DOM

(första avdelningen)

den 16 maj 2002

i mål C-372/01: Europeiska gemenskapernas kommission mot Storhertigdömet Luxemburg⁽¹⁾

(Fördragsbrott – Underlåtenhet att införliva direktiv 98/8/EG)

(2002/C 169/20)

(Rättegångsspråk: franska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I mål C-372/01, Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: M. Nolin) mot Storhertigdömet Luxemburg (ombud: J. Faltz), angående en talan om fastställelse av att Storhertigdömet Luxemburg har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 98/8/EG av den 16 februari 1998 om utsläppande av biocidprodukter på marknaden (EGT L 123, s. 1) genom att inte anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet

eller i vart fall genom att inte underrätta kommissionen om sådana åtgärder, har domstolen (första avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden P. Jann samt domarna M. Wathelet (referent) och A. Rosas, generaladvokat: F.G. Jacobs, justitiesekreterare: R. Grass, den 16 maj 2002 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

- 1) Storhertigdömet Luxemburg har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 98/8/EG av den 16 februari 1998 om utsläppande av biocidprodukter på marknaden, genom att inte inom den föreskrivna fristen anta de lagar och andra förordningar som är nödvändiga för att följa direktivet.
- 2) Storhertigdömet Luxemburg skall ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EGT C 317, 10.11.2001.

DOMSTOLENS DOM

(första avdelningen)

den 30 maj 2002

i mål C-376/01: Europeiska gemenskapernas kommission mot Irland⁽¹⁾

(Fördragsbrott – Underlåtenhet att införliva direktiv 98/8/EG)

(2002/C 169/21)

(Rättegångsspråk: engelska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I mål C-376/01, Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: R. Wainwright) mot Irland (ombud: D. J. O'Hagan), angående en talan om fastställelse av att Irland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 98/8/EG av den 16 februari 1998 om utsläppande av biocidprodukter på marknaden (EGT L 123, s. 1), genom att inte före den 14 maj 2000 anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet, eller genom att inte åtminstone underrätta kommissionen om dessa bestämmelser, har domstolen (första avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden P. Jann samt domarna M. Wathelet (referent) och A. Rosas, generaladvokat: J. Mischo, justitiesekreterare: R. Grass, den 30 maj 2002 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

- 1) Irland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 98/8/EG av den 16 februari 1998 om utsläppande av biocidprodukter på marknaden genom att inte inom den föreskrivna fristen anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet.
- 2) Irland skall ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EGT C 317, 10.11.2001.

DOMSTOLENS BESLUT

av den 13 mars 2002

i mål C-344/00 P: Michel Hendrickx mot Europeiskt centrum för utveckling av yrkesutbildning (Cedefop) (¹)

(Överklagande – Tjänstemän – Utebliven förlängning av kontrakt för tillfälligt anställd – Avslag på ansökan – Upptagande till sakprövning – Behörighet – Giltighet av meddelande om tjänster)

(2002/C 169/22)

(Rättegångsspråk: franska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

Domstolen (ordföranden G. C. Rodríguez Iglesias, samt avdelningsordförandena P. Jann, F. Macken, N. Colneric (referent) och S. von Bahr, domarna C. Gullman, D. A. O. Edward, A. La Pergola, J.-P. Puissochet, M. Wathelet, R. Schintgen, V. Skouris, J. N. Cunha Rodrigues, C. W. A. Timmermans och A. Rosas; generaladvokat: A. Tizzano, justitiesekreterare: R. Grass, har den 13 mars 2002 meddelat beslut i mål C-344/00 P, Michel Hendrickx, tjänsteman vid Europeiska gemenskapernas råd bosatt i Bryssel (Belgien), företrädd av J.-N. Louis och V. Peere, angående överklagande av dom som meddelats av Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt (femte avdelningen) den 13 juli 2000 i mål T-87/99, Hendrickx mot Cedefop, (REGFP 2000, s. I-A-147 och II-679) i vilket det förs talan om delvis upphävande av denna dom, i vilken den andra parten är Centre Européen pour le développement de la formation professionnelle (Cedefop) som företräds av B. Wägenbaur. Beslutet har följande lydelse:

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Vardera part i överklagandet skall bära sin rättegångskostnad.

(¹) EGT C 355, 25.11.2000.

DOMSTOLENS BESLUT

(fjärde avdelningen)

av den 2 maj 2002

i mål C-43/01 P: Sandro Cognigni mot Europeiska gemenskapernas kommission (¹)

(Överklagande – Tjänstemän – Uppenbart att överklagandet är ogrundat)

(2002/C 169/23)

(Rättegångsspråk: italienska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

Domstolen, fjärde avdelningen (ordföranden S. von Bahr, referent, samt domarna D.A.O. Edward och A. La Pergola; generaladvokat: S. Alber; justitiesekreterare: R. Grass), har den 2 maj 2002 meddelat beslut i mål C-43/01 P: Sandro Cognigni, Amandola (Italien), (företrädd av W. Massucci), angående överklagande av beslut meddelat den 30 november 2002 av Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt (första avdelningen) i mål T-314/00, Cognigni mot kommissionen (inte publicerat i rättsfallssamlingen) i vilket det förs talan om upphävande av detta beslut, i vilket den andra parten är Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: J. Curral, biträdd av A. Dal Ferro). Beslutet lyder enligt följande:

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Sandro Cognigni skall ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EGT C 95, 24.3.2001.

DOMSTOLENS BESLUT

(tredje avdelningen)

den 30 april 2002

i mål C-181/01 P: N mot Europeiska gemenskapernas kommission⁽¹⁾**(Överklagande – Tjänstemän – Social trygghet – Artikel 73 i tjänsteföreskrifterna – Begreppet olycksfall – Vägran att erkänna hivsmitta som olycksfall)**

(2002/C 169/24)

(Rättegångsspråk: franska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I mål C-181/01 P, N, tjänsteman vid Europeiska gemenskapernas kommission, Bryssel (Belgien), företrädd av G. Durazzo, avvocato, angående överklagande av dom meddelad den 13 februari 2001 av Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt (femte avdelningen) i mål T-2/00, N mot kommissionen (REGP 2001, s. I-A-37 och s. II-135), i vilket det förs talan om upphävande av denna dom, i vilket den andra parten är: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: J. Currall), har domstolen (tredje avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden F. Macken samt domarna C. Gulmann (referent) och J.-P. Puissechet, generaladvokat: L.A. Geelhoed, justitisekreterare: R. Grass, den 30 april 2002 meddelat följande beslut:

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) N skall ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EGT C 200, 14.7.2001.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Dioikhtikoy Epheteiou Athinon av den 31 januari 2002 i målet mellan Grekiska staten och Maria Karageorgou

(Mål C-78/02)

(2002/C 169/25)

Dioikhtikoy Epheteiou Athinon begär genom beslut av den 31 januari 2002, vilket inkom till domstolens kansli den 11 mars 2002, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Grekiska staten och Maria Karageorgou beträffande följande frågor:

A) Är det med stöd av sjätte mervärdesskattedirektivet (77/388/EEG)⁽¹⁾ möjligt att såsom mervärdesskatt anse ett belopp som anges på en faktura av en person som tillhandahåller tjänster till staten i egenskap av avlönad anställd, när den person som tillhandahåller dessa tjänster felaktigt anser sig tillhandahålla tjänster till staten i egenskap av fristående näringsidkare trots att vederbörande i praktiken är anställd och på inrådan av sin arbetsgivare uttar mervärdesskatt på de fakturor han utställer och inte på den totala ersättning som erhålls av staten, vilken enligt lag utgör underlaget för beräkning av mervärdesskatt som sedan uttagits från dennes ersättning, utan detta belopp fastställs på grundval av ersättningen i enlighet med en intern avdragsmetod enligt vilken denna ersättning anses innehålla det mervärdesskattebelopp som skall erläggas trots att staten minskar det legala ersättningsbelopp som utbetalas till denna person med det mervärdesskattebelopp som detta anses innehålla?

B) Kan undantag göras från den formella skatteprincipen som föreskrivs i artikel 21.1 c i sjätte mervärdesskattedirektivet (77/388/EEG) (det vill säga när mervärdesskatt anges på en faktura eller annan handling som tjänar som faktura skall denna mervärdesskatt betalas in till staten) när staten, vid utövande av sin verksamhet med stöd av sin behörighet att utöva offentlig makt, enligt artikel 4.5 i det ovanstående direktivet inte är skattskyldig med följd att avdragsmekanismen inte blir tillämplig och nämnda skatt därför inte kan och inte har överförts på slutkonsumenten (nämligen den person som ingår avtal med staten beträffande översättning av dokument), så att den som tillhandahåller tjänsterna har rätt till återbetalning av den skatt som erlagts till skattemyndigheten sedan avdrag gjorts för ingående skatt i syfte att undvika att staten gör en vinst som en följd härav?

⁽¹⁾ EGT L 145, 13.6.1977 s. 1; svensk specialutgåva, område 9, volym 1, s. 28.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Bundesfinanzhof av den 22 november 2001 i målet mellan Finanzamt Gummersbach och Gerhard Bockemühl

(Mål C-90/02)

(2002/C 169/26)

Bundesfinanzhof begär genom beslut av den 22 november 2001, vilket inkom till domstolens kansli den 15 mars 2002,

att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Finanzamt Gummersbach och Gerhard Bockemühl beträffande följande frågor:

1. Skall den som köper tjänster, som enligt artikel 21.1 i direktiv 77/388/EEG⁽¹⁾ är skattskyldig och mot vilken betalningskrav framställts, inneha en faktura som är upprättad i enlighet med artikel 22.3 i direktiv 77/388/EEG för att få göra avdrag för skatt i enlighet med artikel 18.1 a i direktiv 77/388/EEG?
2. För det fall ovanstående fråga besvaras jakande, vilka uppgifter skall i så fall anges i fakturan? Inverkar det menligt på avdragsrätten då det i stället för tillhandahållande av personal anges att det är det av denna personal utförda arbetet som utgör tjänsteföremålet?
3. Vilka rättsföljder får den omständigheten att det föreligger tvivel, som inte går att undanröja, på att det är den som har ställt ut fakturan som utfört de fakturerade tjänsterna?

⁽¹⁾ EGT L 145, 13.6.1977, s. 1; svensk specialutgåva, område 9, volym 1, s. 28.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Bundesfinanzhof av den 23 januari 2002 i målet mellan Finanzamt [skattemyndigheten] Offenbach am Main-Land och Faxworld Vorgründungsgesellschaft Peter Hünninghausen und Wolfgang Klein GbR

(Mål C-137/02)

(2002/C 169/27)

Bundesfinanzhof begär genom beslut av den 23 januari 2002, vilket inkom till domstolens kansli den 12 april 2002, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Finanzamt [skattemyndigheten] Offenbach am Main-Land och Faxworld Vorgründungsgesellschaft Peter Hünninghausen und Wolfgang Klein GbR beträffande följande frågor:

Ett (handels-)bolag har bildats endast i syfte att ett bolag med begränsat ansvar skall grundas. Efter det att bolaget med begränsat ansvar grundats avyttrar handelsbolaget mot vederlag och genom en rätthandling tillgångarna till det senare bildade bolaget. Redan från början saknades avsikt att genomföra någon annan utgående transaktion. Överföringen av

samtliga tillgångar behandlas i den berörda medlemsstaten på så sätt att det anses att någon leverans eller något tillhandahållande av en tjänst inte föreligger (artikel 5.8 första meningen, artikel 6.5 i rådets sjätte direktiv om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter, 77/388/EEG⁽¹⁾). Har handelsbolaget under angivna omständigheter rätt till avdrag för ingående moms avseende varor och tjänster?

⁽¹⁾ EGT L 145, 13.6.1977 s. 1; svensk specialutgåva, område 9, volym 1, s. 28.

Överklagande, ingivet den 15 april 2002 av Europeiska gemenskapernas kommission, av den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, andra avdelningen i utökad sammansättning, har meddelat den 30 januari 2002 i mål T-54/99: max.mobil Telekommunikation Service GmbH mot Europeiska gemenskapernas kommission med stöd av Konungariket Nederländerna

(Mål C-141/02 P)

(2002/C 169/28)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 15 april 2002 till Europeiska gemenskapernas domstol överklagat den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, andra avdelningen i utökad sammansättning, har meddelat den 30 januari 2002 i mål T-54/99: max.mobil Telekommunikation Service GmbH mot Europeiska gemenskapernas kommission med stöd av Konungariket Nederländerna.⁽¹⁾ Klaganden företräds av Walter Mölls och Klaus Wiedner, rättstjänsten, delgivningsadress: rättstjänsten, Luis Escobar Guerrero, Centre Wagner C 254, Kirchberg, Luxemburg.

Klaganden yrkar att domstolen skall

- upphäva den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt har meddelat den 30 januari 2002 i mål T-54/99, max.mobil mot kommissionen, i den mån det i domen slås fast att max.mobils talan om ogiltigförklaring av kommissionens skrivelse av den 11 december 1998 kan tas upp till sakprövning,
- avvisa max.mobils talan om ogiltigförklaring av kommissionens skrivelse av den 11 december 1998, och
- förplikta max.mobil att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

I förstainstansrättens dom har en felaktig bedömning av artikel 90.3 i EG-fördraget (nu artikel 86.3 EG) gjorts, av begreppet "rätten till en god förvaltning" och av kommissionens "allmänna övervakningsskyldighet", såvitt det i domen slås fast att enskilda har rätt att få sina klagomål som grundas på artikel 90 i EG-fördraget (nu artikel 86 EG) prövade och att de har en motsvarande rätt att väcka talan. Vidare har det i domen felaktigt slagits fast att enskilda klagomål inom ramen för artikel 90 i EG-fördraget skall avslås genom ett till klaganden riktat beslut. Sätillvida har förstainstansrätten i vart fall gjort en felaktig bedömning av artikel 90.3. Vidare har "rätten till en god förvaltning" och/eller "den allmänna övervakningsskyldigheten" i förekommande fall feltolkats, i den mån förstainstansrätten stödjer sina slutsatser på detta. Slutligen har förstainstansrätten åsidosatt artikel 173.4 i EG-fördraget (nu artikel 230.4 EG), genom att den (subsidiärt) godtagit att max.mobil berörs personligen av den omtvistade skrivelsen.

(¹) Ännu inte offentliggjord i rättsfallssamlingen.

Överklagande, ingivet den 25 april 2002 av Streamserve Inc., av den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, fjärde avdelningen, har meddelat den 27 februari 2002 i mål T-106/00 (¹): Streamserve Inc. mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

(Mål C-150/02 P)

(2002/C 169/29)

Streamservice Inc., med säte i Raleigh, North Carolina (Amerikas förenta stater), har den 25 april 2002 till Europeiska gemenskapernas domstol överklagat den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, fjärde avdelningen, har meddelat den 27 februari 2002 i mål T-106/00: Streamservice Inc. mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, modeller och former). Klaganden företräds av advokaterna J. Kääriäinen och R. Berzelius, med delgivningsadress i Luxemburg.

Klaganden yrkar att domstolen skall

1. upphäva förstainstansrättens dom av den 27 februari 2002 i mål T-106/00, Streamserve Inc. mot Harmoniseringsbyrån ("STEAMSERVE"), i den utsträckning som det däri fastställs att den andra överklagandenämnden vid byrån för harmonisering inom den inre marknaden

(varumärken, mönster och modeller) inte åsidosatte artikel 7.1 c i rådets förordning (EG) nr 40/94 av den 20 december 1993 om gemenskapsvarumärken (²) när den meddelade sitt beslut av den 28 februari 2000 (ärende R 423/1999-2) med undantag för varorna i kategori "instruktionsmaterial och trycksaker",

2. i övrigt ogiltigförklara beslutet av den andra överklagandenämnden vid byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) av den 28 februari 2000 (ärende R 423/1999-2),
3. förplikta byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) att ersätta rättegångskostnaderna för såväl förbandet i första instans som för överklagandet.

Grunder och huvudargument

Sökanden vidhåller att förstainstansrätten feltolkade artikel 7.1 c i förordning 40/94 när den fastslog att nämnda artikel hindrar de kännetecken eller upplysningar som det hänvisas till i bestämmelsen från att reserveras för endast ett företag eftersom de registrerats som märken och att bestämmelsen därför har en målsättning som ligger i allmänhetens intresse, nämligen att sådana kännetecken eller upplysningar skall kunna användas fritt av alla.

Enligt sökandens uppfattning är de kriterier som förstainstansrätten använt vid tillämpningen av artikel 7.1 c på omständigheterna i målet för stränga.

(¹) EGT C 176, 24.6.2000, p. 29.

(²) EGT L 11, 14.1.1994, s. 1.

Talan mot Republiken Österrike väckt den 26 april 2002 av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-155/02)

(2002/C 169/30)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 26 april 2002 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Republiken Österrike. Sökanden företräds av Josef Christian Schieferer, kommissionens rättstjänst, i egenskap av ombud, med delgivningsadress: Luis Escobar Guerrero, kommissionens rättstjänst, Centre Wagner C 254, Luxemburg-Kirchberg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

— fastställa att Republiken Österrike har åsidosatt sina skyldigheter enligt rådets direktiv 89/369/EEG av den 8 juni 1989 om förhindrande av luftförorening från nya kommunala avfallsförbränningsanläggningar⁽¹⁾ och enligt rådets direktiv 89/429/EEG av den 21 juni 1989 om minskning av luftförorening från befintliga kommunala avfallsförbränningsanläggningar⁽²⁾ genom att

1. i strid med artikel 166 i Akt om villkoren för Republiken Österrikes, Republiken Finlands och Konungariket Sveriges anslutning till de fördrag som ligger till grund för Europeiska unionen och om anpassning av fördragen, inte, före den 1 januari 1995, fullständigt införliva nämnda direktiv med österrikisk rätt, närmare bestämt med Abfallwirtschaftsgesetz des Bundes (federal lag om hushållsavfall), Gewerbeordnung 1994 (lag om utövande av näringsverksamhet) och delstatsbestämmelser eller under alla omständigheter genom att inte underrätta kommissionen om sådana åtgärder,
2. felaktigt eller ofullständigt införliva artikel 4.1 i direktiv 89/369/EEG med Luftreinhaltegesetz für Kesselanlagen och Luftreinhalteverordnung für Kesselanlagen (lag och förordning om förhindrande av luftförorening från förbränningsanläggningar),

— förplikta Republiken Österrike att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

— Bristfälligt införlivande av direktiv 89/369/EEG och direktiv 89/429/EEG

Republiken Österrike bestrider inte att nämnda direktiv endast införlivats inom ramen för Luftreinhaltegesetz och Luftreinhalteverordnung für Kesselanlagen så som meddelats och inte inom ramen för Abfallwirtschaftsgesetz des Bundes, Gewerbeordnung 1994, Umweltverträglichkeitsprüfungsgesetz (lag om undersökning av viss verksamhets inverkan på miljön) och delstaternas bestämmelser om hushållsavfall.

— Felaktigt införlivande av artikel 4.1 i direktiv 89/369/EEG med Luftreinhalteverordnung für Kesselanlagen (LRV-K) LRV-K innehåller inte de tekniska krav som föreskrivs i artikel 4.1 i direktiv 89/369/EEG.

⁽¹⁾ EGT L 163, s. 32; svensk specialutgåva, område 15, volym 9, s. 61.

⁽²⁾ EGT L 203, s. 50; svensk specialutgåva, område 15, volym 9, s. 81.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Oberster Gerichtshof (Republiken Österrike) av den 22 mars 2002 i målet mellan Rieser Internationale Transporte GmbH och ASFINAG Autobahnen- und Schnellstraßen Finanzierungs- Aktiengesellschaft

(Mål C-157/02)

(2002/C 169/31)

Oberster Gerichtshof (Republiken Österrike) begär genom beslut av den 22 mars 2002, vilket inkom till domstolens kansli den 29 april 2002, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Rieser Internationale Transporte GmbH och ASFINAG Autobahnen- und Schnellstraßen Finanzierungs- Aktiengesellschaft beträffande följande frågor:

1.1. Är även ASFINAG, på grund av EG-domstolens rättspraxis avseende "det funktionella statsbegreppet", skyldigt att iakttä de direkt tillämpliga (self-executing) bestämmelserna i rådets direktiv 93/89/EG⁽¹⁾ av den 25 oktober 1993 om medlemsstaternas tillämpning av skatter på vissa fordon som används för godstransporter på väg och tullar och avgifter för användningen av vissa infrastrukturer samt i Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/62/EG⁽²⁾ av den 17 juni 1999 om avgifter på tunga godsfordon för användningen av vissa infrastrukturer när den ingår avtal med väganvändare, vilket i så fall skulle innebära att ASFINAG inte får ta ut högre vägtullar än vad som är tillåtet enligt nämnda bestämmelser?

1.2. Endast om fråga 1.1 bevaras jakande:

1.2.1. Skall artikel 7 b och 7 h i direktiv 93/89/EEG samt artikel 7.4 och 7.9 i direktiv 1999/62/EG anses direkt tillämpliga i den mening som avses i EG-domstolens rättspraxis, på så sätt att de skall tillämpas för att fastställa de vägtullar som enligt direktivet får tas ut för motorfordon med fler än tre hjulaxlar som används för godstransporter på totalsträckan av den österrikiska Brennermotorvägen, även om detta direktiv inte har införlivats eller har införlivats på ett ofullständigt sätt med den österrikiska rättsordningen?

1.2.2. Endast om fråga 1.2.1 besvaras jakande:

1.2.2.1. På vilket sätt och med användning av vilka kriterier skall de vägtullar som i olika fall är tillåtna för en enskild färd på totalsträckan beräknas?

1.2.2.2. Kan även österrikiska transportörer göra gällande att de i jämförelse med de väganvändare som endast använder sig av delar av den nämnda motorvägssträckan diskrimineras genom den (för höga) taxan för totalsträckan?

1.3. Endast om frågorna 1.1 och 1.2 besvaras jakande:

1.3.1. Skall EG-domstolens dom av den 5 juli 1995 i mål C-21/94⁽³⁾, i vilken uttalades att verkningarna av det där ogiltigförklarade direktivet 93/89/EEG av den 25 oktober 1993 skulle bestå till dess att rådet hade antagit ett nytt direktiv, tolkas så att den nu aktuella rättsaktens verkningar består fram till dess att medlemsstaterna har införlivat bestämmelserna i det nya direktivet eller fram till dess att införlivande-fristen har löpt ut?

1.3.2. Endast om frågan 1.3.1 bevaras nekande: Var medlemsstaterna skyldiga att under tidsperioden mellan den 17 juni 1999 och den 1 juli 2000 ta hänsyn till det nya direktivet, på grund av att det hade förtida verkningar som måste beaktas?

(1) EGT L 279, 1993 s. 32; svensk specialutgåva, område 7, volym 5, s. 37.

(2) EGT L 187, 1999 s. 42.

(3) Rättsfallssamling 1995 s. I-1827.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av House of Lords av den 13 december 2001 i målet mellan Gregory Paul Turner och 1) Felix Fareed Ismail Grovit, 2) Harada Ltd, 3) Changepoint S.A

(Mål C-159/02)

(2002/C 169/32)

House of Lords begär genom beslut av den 13 december 2001, vilket inkom till domstolens kansli den 19 april 2002, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Gregory Paul Turner och 1) Felix Fareed Ismail Grovit, 2) Harada Ltd, 3) Changepoint S.A. beträffande följande frågor:

Är det förenligt med konventionen om domstols behörighet och om verkställighet av domar på privaträttens område, undertecknad i Bryssel den 27 september 1968 (som Förenade kungariket därefter anslutit sig till), att meddela ett förbudsföreläggande för svarande som hotar att väcka eller fortsätta att föra en talan i en annan konventionsstat då dessa svarande handlar i ond tro med avsikt och i syfte att motverka och hindra en talan som i vederbörlig ordning väckts vid engelska domstolar?

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Oberster Gerichtshof (Republiken Österrike) av den 26 mars 2002 i målet mellan Friedrich Skalka och Sozialversicherungsanstalt der gewerblichen Wirtschaft

(Mål C-160/02)

(2002/C 169/33)

Oberster Gerichtshof (Republiken Österrike) begär genom beslut av den 26 mars 2002, vilket inkom till domstolens kansli den 30 april 2002, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Friedrich Skalka och Sozialversicherungsanstalt der gewerblichen Wirtschaft beträffande följande frågor:

Skall artikel 10a i rådets förordning (EEG) nr 1408/71⁽¹⁾ av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjer flyttar inom gemenskapen, i dess ändrade och uppdaterade lydelse enligt rådets förordning (EG) nr 118/97⁽²⁾ av den 2 december 1996, jämförd med bilaga II a, tolkas på så sätt att tilläggsersättningen enligt Bundesgesetz über die Sozialversicherung der in der gewerblichen Wirtschaft selbständig Erwerbstätigen (lag om socialförsäkring för egenföretagare verksamma inom handeln, nedan även kallad GSVG) av den 11 oktober 1978 omfattas av tillämpningsområdet för denna lag och således utgör en särskild icke avgiftsfinansierad förmån i den mening som avses i artikel 4.2 a i förordningen, så att enbart det koordineringssystem som införts genom artikel 10a i förordningen skall tillämpas på en person som, såsom sökanden, från och med den 1 juni 1992 uppfyller villkoren för att beviljas denna förmån?

(1) EGT L 149, 1971 s. 2; svensk specialutgåva, område 5, volym 1, s. 57.

(2) EGT L 28, 1997 s. 1.

Talan mot Republiken Frankrike väckt den 30 april 2002 av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-161/02)

(2002/C 169/34)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 30 april 2002 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Republiken Frankrike. Sökanden företräds av G. Valero Jordana och J. Adda, båda i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg.

Europeiska gemenskapernas kommission yrkar att domstolen skall

- fastställa att Republiken Frankrike har underlåtit att fullgöra sina skyldigheter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/94/EG av den 13 december 1999 om tillgång till konsumentinformation om bränsleekonomi och koldioxidutsläpp vid marknadsföring av nya personbilar⁽¹⁾, genom att inte underrätta kommissionen om de åtgärder för att införliva direktivet med den nationella rätten som vidtagits eller, i vart fall genom att inte fullt ut underrätta kommissionen om dessa åtgärder, samt
- förplikta Republiken Frankrike att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Fristen för införlivande löpte ut den 18 januari 2001.

⁽¹⁾ EGT L 12, 18.1.2000, s. 16.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Oberster Gerichtshof der Republik Österreich av den 9 april 2002 i målet mellan Rudolf Kronhofer och 1. Marianne Maier, 2. Christian Müller, 3. Wirich Hofius, 4. Zeki Karan

(Mål C-168/02)

(2002/C 169/35)

Oberster Gerichtshof der Republik Österreich begär genom beslut av den 9 april 2002, vilket inkom till domstolens kansli den 6 maj 2002, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Rudolf Kronhofer och 1. Marianne Maier, 2. Christian Müller, 3. Wirich Hofius, 4. Zeki Karan beträffande följande frågor:

Skall formuleringen "ort där skadan inträffade" i artikel 5.3 i 1968 års konvention om domstols behörighet och om verkställighet av domar på privaträttens område som undertecknades i Bryssel den 27 september 1968 (Brysselkonventionen) tolkas så att den i fall av ren förmögenhetsskada, som uppkommit vid den skadelidandes placering av en del av sin förmögenhet, även omfattar den ort där den skadelidande har sitt hemvist, om kapitalplaceringen har skett i en annan medlemsstat?

Talan mot Republiken Portugal väckt den 8 maj 2002 av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-171/02)

(2002/C 169/36)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 8 maj 2002 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Republiken Portugal. Sökanden företräds av Maria Patakia och António Caeiros, båda i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

- I) fastställa att Republiken Portugal har åsidosatt sina skyldigheter enligt artiklarna 39, 43 och 49 i EG-fördraget och enligt direktiv 92/51/EEG⁽¹⁾ med hänsyn till att
 - 1) utländska företag, som vill bedriva verksamhet i Portugal på området för privata säkerhetstjänster och bevakning av personer och egendom, enligt bestämmelserna om tillstånd från inrikesministern
 - a) måste ha sitt säte eller någon annan form av fast etablering i Portugal,
 - b) inte kan åberopa de styrkande handlingar och garantier som de redan har ingett till myndigheterna i den medlemsstat där de är etablerade,
 - c) måste vara en juridisk person,
 - d) måste ha ett visst bolagskapital,
 - 2) personalen vid utländska företag, som vill bedriva verksamhet i Portugal på området för privata säkerhetstjänster och bevakning av personer och egendom, måste ha en av de portugisiska myndigheterna utfärdad yrkeslegitimation,
 - 3) yrken inom området för privata säkerhetstjänster inte omfattas av den i gemenskapsrätten föreskrivna ordningen för erkännande av yrkeskvalifikationer,
- II) förplikta Republiken Portugal att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

- Kravet att utländska företag skall ha sitt säte eller någon annan form av fast etablering i Portugal: Trots att de portugisiska myndigheterna tolkar bestämmelserna på ett annat sätt anser kommissionen att artikel 22.1 i Decreto-Lei 231/98 innebär en skyldighet för företag som är etablerade i andra medlemsstater att förlägga sitt säte eller ha någon annan form av fast etablering i Portugal om de (med stöd av artikel 49 EG) vill bedriva tillfällig verksamhet i Portugal på området för privata säkerhetstjänster och bevakning av personer och egendom. Administrativa överväganden kan inte rättfärdiga att en medlemsstat inför undantag från gemenskapsbestämmelser, i synnerhet inte när undantaget i fråga innebär ett hinder för utövandet av en av de grundläggande friheter som åtnjuter skydd i fördraget.
 - Möjligheten att åberopa de styrkande handlingar och garantier som de utländska företagen redan har ingett till myndigheterna i den medlemsstat där de är etablerade: Det är inte möjligt att av artikel 24 i Decreto-Lei 231/98 dra slutsatsen att de portugisiska myndigheterna är skyldiga att beakta de styrkande handlingar och garantier som de utländska företagen redan har ingett till myndigheterna i den medlemsstat där de är etablerade för att få bedriva verksamhet i den staten.
 - Kravet att utländska företag skall vara en juridisk person: Detta krav missgynnar samtliga egenföretagare och andra fysiska personer som är etablerade i en annan medlemsstat och som vill bedriva privat säkerhetsverksamhet i Portugal.
 - Kravet att utländska företag skall ha ett visst bolagskapital: Enligt den portugisiska lagstiftningen får ett utländskt bolag bilda ett dotterbolag eller en filial i Portugal endast om dess bolagskapital uppgår till minst det belopp som föreskrivs i de portugisiska bestämmelserna. Detta villkor innebär att de krav som enligt nationell rätt gäller för primär etablering indirekt tillämpas på en handling genom vilken en person utövar sin rätt till sekundär etablering. Ett sådant villkor hindrar ett bolag från att bedriva verksamhet inom hela gemenskapen när det har ett bolagskapital som uppfyller kraven enligt lagstiftningen i den medlemsstat där det bildades men som är lägre än det bolagskapital som erfordras i den medlemsstat där bolaget önskar genomföra en sekundär etablering.
- Skyldigheten för personalen vid utländska företag att inneha en av de portugisiska myndigheterna utfärdad yrkeslegitimation: Eftersom samtliga anställda i privata säkerhetsföretag enligt den portugisiska lagstiftningen måste ha erhållit ett tillstånd i form av en "yrkeslegitimation" från inrikesministern för att få bedriva verksamhet i Portugal samt det i den portugisiska lagstiftningen inte föreskrivs att de portugisiska myndigheterna är skyldiga att härvidlag beakta att personalen uppfyller motsvarande krav enligt lagstiftningen i etableringsmedlemsstaten samt att kontroller och undersökningar redan har utförts i den sistnämnda staten, anser kommissionen att kravet på en "yrkeslegitimation" utgör en inskränkning både i den fria rörligheten för arbetstagare i den utsträckning som det avser företagets personal (artikel 39 EG) och i arbetsgivarens frihet att tillhandahålla tjänster på grund av att dennes rätt att anlita personal som är auktoriserad i etableringsmedlemsstaten begränsas.
 - Förhållandet att yrkena inom området för privata säkerhetstjänster inte omfattas av den i gemenskapsrätten föreskrivna ordningen för erkännande av yrkeskvalifikationer: Privat säkerhetsverksamhet får i Portugal endast utövas av personal med arbetsuppgifter rörande bevakning eller försvar och skydd av andra och som har genomgått en obligatorisk utbildning rörande den portugisiska lagstiftningen. Sådan personal får dock utöva verksamheten i fråga endast om de har en särskild yrkeslegitimation. Enligt den portugisiska lagstiftningen utgör denna yrkeslegitimation ett bevis om att innehavaren uppfyller alla lagstadgade krav, inklusive kravet på att ha blivit godkänd vid kunskapsprov och prov avseende den fysiska förmågan, där innehåll och provtid är angivna i lag, och ger innehavaren behörighet att utföra privata säkerhetstjänster. Kommissionen anser därför att denna yrkeslegitimation i sak utgör ett kompetensbevis i den mening som avses i artikel 1.1 c första strecksatsen i direktiv 92/51. Privat säkerhetsverksamhet är följaktligen ett i Portugal reglerat yrke i den mening som avses i artikel 1.1 e jämförd med artikel 1.1 c första strecksatsen och artikel 1.1 f i nämnda direktiv. Den portugisiska lagstiftningen genom vilken direktiv 92/51 har införlivats omfattar inte yrkena inom området för privat säkerhetsverksamhet, varför dessa yrken i Portugal inte omfattas av bestämmelserna om erkännande av behörighetsgivande högre utbildningar som föreskrivs i det nämnda direktivet.
-
- (¹) Rådets direktiv 92/51/EEG av den 18 juni 1992 om en andra generell ordning för erkännande av behörighetsgivande högre utbildning, en ordning som kompletterar den som föreskrivs i direktiv 89/48/EEG (EGT L 209, 24.7.1992, s. 25.)

**Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt
den 13 maj 2002 av Konungariket Spanien**

(Mål C-173/02)

(2002/C 169/37)

Konungariket Spanien har den 13 maj 2002 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av Santiago Ortiz Vaamonde, Abogado del Estado, delgivningsadress: Spaniens ambassad i Luxemburg, 4 och 6, boulevard Emmanuel Servais.

Sökanden yrkar att domstolen skall

- ogiltigförklara kommissionens beslut av den 12 mars 2002 i vilket det slogs fast att stödet som beviljats för inköp av referenskvantiteter till förmån för producenter av komjölk står i strid med den gemensamma marknaden och skall återbetalas, och
- förplikta svarandeinstitutionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Åsidosättande av artiklarna 87 och 88 EG eftersom den ifrågasatta åtgärden hägnas av gemensamma organisationen av marknaden (OGM) för mjölk och mjölkprodukter. De ifrågasatta åtgärderna kan inte anses strida mot OGM när denna uttryckligen föreskriver mekanismer som motsvarar de som antagits och när åtgärderna leder till samma resultat. Det beviljade stödet är inte avsett att täcka diftskostnader utan har beviljats för en produktionsrätt som utgör jordbruksföretagets egendom. Stödet överensstämmer med de mål som föreskrivs i de förordningar genom vilka tilläggsavgiften införts, det vill säga omstruktureringen av mjölksektorn, eftersom en förbättrad organisation av produktionen av komjölk eftersträvas. Denna produktion utgör den regionala ekonomiska basen i Asturien. Den omständigheten att stödet inte överensstämmer exakt med den mekanism som föreskrivs i OGM medför inte att det står i strid med systemet, eftersom det utgör ett mindre ingrepp än de åtgärder som föreskrivs och beviljas. I stället för den grundlösa tilldelningen av stöd som föreskrivs i artikel 8 första strecksatsen i förordning 3950/92⁽¹⁾ lyckas nämligen myndigheterna i Asturien använda de allmänna medlen mera effektivt, vilket underlättar för sammanslutningar av uppfödare av nötkreatur som inte kan få hela sin verksamhet finansierad

(genom den grundlösa tilldelningen) på grund av att tillgängliga medel är begränsade, att få del av en tilläggskvot. Slutligen har inte det beviljade stödet någon inverkan på priserna eller den allmänna kvantitet som skall produceras, och kommer inte heller att få någon sådan inverkan.

⁽¹⁾ Rådets förordning nr 3950/92 av den 28 december 1992 om införande av en tilläggsavgift inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter, i dess lydelse enligt rådets förordning (EG) 1256/1999 av den 17 maj 1999 (EGT L 160, 26.6.1999, s. 73).

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Hoge Raad der Nederlanden av den 8 mars 2002 i målet mellan Streekgewest Westelijk Noord-Brabant och Staatssecretaris van Financiën

(Mål C-174/02)

(2002/C 169/38)

Hoge Raad der Nederlanden begär genom beslut av den 8 mars 2002, vilket inkom till domstolens kansli den 10 maj 2002, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Streekgewest Westelijk Noord-Brabant och Staatssecretaris van Financiën beträffande följande frågor:

1. Kan bestämmelserna i artikel 93.3 sista meningen i EG-fördraget (nu artikel 88.3 sista meningen EG) endast åberopas av en enskild som påverkas av att konkurrensen över gränserna snedvrids på grund av en stödåtgärd?
2. För det fall en stödåtgärd, av den typ som avses i artikel 93.3 sista meningen i EG-fördraget (nu artikel 88.3 sista meningen EG), består i befrielse från en skatt (vilken inbegriper nedsättning av ett ekonomiskt bidrag för denna skatt) som tillförs statskassan, och det i detta avseende inte Orig. s. 13 föreskrivs att skattebefrielsen skall uppskjutas under anmälningsförfarandet, skall denna skatt anses som en del av denna stödåtgärd redan på grund av den omständigheten att skattskyldighet för personer som inte åtnjuter skattebefrielse är det sätt som gör det möjligt att uppnå en positiv effekt vilket medför att det förbud som föreskrivs i denna bestämmelse även är tillämpligt på (uppbörd av) denna skatt så länge som verkställighet av denna åtgärd inte är tillåten med stöd av nämnda bestämmelse?

3. Om föregående fråga besvaras nekande och ett samband, i den mening som avses i punkt 3.4.3 sista meningen, krävs mellan höjningen av den fastställda skatten, som tillförs statskassan, och en planerad stödåtgärd i den mening som avses i artikel 93.3 sista meningen EG (nu artikel 88.3 sista meningen EG), skall höjningen anses som (början av) ett genomförande av nämnda stödåtgärd i den mening som avses i denna bestämmelse? Om svaret på denna fråga beror på hur starkt detta samband är, vilka omständigheter är då av vikt?
 4. Om förbudet mot genomförande av stödåtgärden även avser skatten, har då ett slutligt beslut av kommissionen som fastställer att stödåtgärden är förenlig med den gemensamma marknaden som följd att skatten även är rättsstridig retroaktivt?
 5. Om förbudet att verkställa stödåtgärden även avser skatten kan den person som är skyldig att erlägga skatten med åberopande av artikel 93.3 i EG-fördraget inför domstol bestrida detta förbud vad gäller hela skattebeloppet eller endast vad gäller en del härav?
 6. Föreskrivs i gemenskapsrätten, vad gäller det senare fallet, några särskilda krav beträffande hur den del av skatten som omfattas av förbudet i artikel 93.2 sista meningen i EG-fördraget skall fastställas?
- _____
- eftersom denna används för att finansiera stödåtgärden? Är svaret på denna fråga beroende av hur starkt sambandet är mellan den skatt som utgör finansiering och stödåtgärden när skatten faktiskt används för finansiering av stödåtgärden, eller är även andra omständigheter avgörande? Vilka andra omständigheter skall då beaktas?
 2. Om förbudet att genomföra en stödåtgärd även gäller den skatt som utgör finansiering, kan den skattskyldige då åberopa den direkta effekten av artikel 93.3 i EG-fördraget för att bestrida det totala beloppet eller kan han endast bestrida den del av skatten som troligtvis kommer att eller verkligen har använts för att finansiera stödåtgärden under den period då genomförande är eller var förbjudet enligt den ovannämnda bestämmelsen?
 3. Föreskrivs några särskilda krav i gemenskapsrätten beträffande hur den del av en skatt som omfattas av förbudet i artikel 93.3 sista meningen i EG-fördraget skall fastställas när det rör sig om en finansierande skatt som är avsedd för flera olika syften, för vilka andra det finns finansieringskällor än skatten i fråga och som inte omfattas av förbudet i artikel 93 i EG-fördraget om det i den nationella skattelagstiftningen inte föreskrivs någon fördelningsnyckel? Skall i ett sådant fall den skatt som syftar till att finansiera den stödåtgärd som omfattas av artikel 93 i EG-fördraget fastställas skönsmässigt på grundval av beskattningsdagen eller skall den fastställas på grundval av senare kända uppgifter om det totala beloppet för den finansierande skatten och kostnaderna för de olika målsättningarna?

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Hoge Raad der Nederlanden av den 8 mars 2002 i målet mellan F.J. Pape och Minister van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij

(Mål C-175/02)

(2002/C 169/39)

Hoge Raad der Nederlanden begär genom beslut av den 8 mars 2002, vilket inkom till domstolens kansli den 10 maj 2002, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan F.J. Pape och Minister van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij beträffande följande frågor:

1. Är det förbud som föreskrivs i artikel 93.3 i EG-fördraget sista meningen (nu artikel 88.3 EG), så länge genomförande av stödåtgärder inte är tillåtet enligt denna bestämmelse, även tillämpligt på införande av en skatt som enligt lagen i fråga delvis syftar till att finansiera den ovannämnda stödåtgärden oavsett om handeln mellan medlemsstaterna (delvis) störs på grund av skatten,

Överklagande, ingivet den 13 maj 2002 av Laboratoire Monique Rémy, av det beslut som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, första avdelningen, har meddelat den 26 mars 2002 i mål T-218/01: Laboratoire Monique Rémy mot Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-176/02 P)

(2002/C 169/40)

Laboratoire Monique Rémy har den 13 maj 2002 till Europeiska gemenskapernas domstol överklagat det beslut som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, första avdelningen,

har meddelat den 26 mars 2002 i mål T-218/01: Laboratoire Monique Rémy mot Europeiska gemenskapernas kommission. Klaganden företräds av J.F. Pupil, avocat.

Klaganden yrkar att domstolen skall

- ändra förstainstansrättens beslut av den 21 mars 2002,
- bevilja bolaget Laboratoire Monique Rémy uppskov med verkställigheten,
- förplikta Europeiska kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna för förfarandet inför förstainstansrätten och för överklagandet.

Grunder och huvudargument

- Åsidosättande av rätten till försvar med hänvisning till artikel 230 EG i vilken det stadgas en tidsfrist på två månader för att väcka talan. Sökanden kunde endast använda några dagar av denna tidsfrist eftersom den inte underrättats om talemöjligheten i enlighet med kommissionens arbetsordning i ändrad lydelse från den 1 november 2001.
- Händelserna den 11 september 2001 tvingade post- och transportinrättningar att under de efterföljande dagarna vidta exceptionella säkerhetsåtgärder som medförde oförutsebara och obestämbara förseningar. Detta utgör därför en oförutsedd händelse och force majeure. I förevarande fall blev försändelsen med ansökan liggande sex dagar längre än normalt.

Överklagande, ingivet den 15 maj 2002 av Europeiska gemenskapernas kommission, av den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, fjärde avdelningen i utökad sammansättning, har meddelat den 28 februari 2002 i de förenade målen T-227/99 och T-134/00: Kvaerner Warnow Werft GmbH mot Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-181/02 PV)

(2002/C 169/41)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 15 maj 2002 till Europeiska gemenskapernas domstol överklagat den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, fjärde

avdelningen i utökad sammansättning, har meddelat den 28 februari 2002 i de förenade målen T-227/99 och T-134/00: Kvaerner Warnow Werft GmbH mot Europeiska gemenskapernas kommission. Klaganden företräds av Klaus-Dieter Borchardt, Europeiska kommissionens rättstjänst, och Viktor Kreuzsitz, juridisk rådgivare vid Europeiska kommissionen, delgivningsadress: rättstjänsten, Luis Escobar Guerrero, Centre Wagner C 254, Luxemburg-Kirchberg.

Klaganden yrkar att domstolen skall

1. Upphäva den dom som förstainstansrätten har meddelat den 28 februari 2002 i de förenade målen T-227/99 och T-134/00, Kvaerner Warnow Werft GmbH mot Europeiska gemenskapernas kommission (¹).
2. Återförvisa målet till förstainstansrätten för avgörande.

Grunder och huvudargument

- Ofullständig bedömning av den rättsliga ramen för beslutet om godkännande: Om man ser till syftet med och den allmänna systematiken i kapacitetsbegränsningen också som kompensationsfaktor, tillsammans med den konkreta innehållsmässiga utformningen av den tyska regeringens medgivande, är det tydligt att kapacitetsbegränsningen inte endast måste avse den tekniska kapaciteten utan även en begränsning av den faktiska produktionen, så att målsättningen med kompensationen för den genom stöden förorsakade konkurrensnedvridningen inte ifrågasätts.
- Felaktig tolkning av beslutet om godkännande: Beslutet om godkännande är fattade på grundval av ett kapacitetsbegränsningsbegrepp som omfattar såväl anläggningstekniska begränsningar som begränsningen av den faktiska produktionen.

⁽¹⁾ Ej ännu offentliggjord i Europeiska gemenskapernas officiella tidning.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Conseil d'Etat av den 25 januari 2002 i målet mellan Ligue pour la protection des oiseaux, Association pour la protection des animaux sauvages, Rassemblement des opposants à la chasse, Union nationale des fédérations départementales de chasseurs och Association nationale des chasseurs de gibier d'eau, å ena sidan, och Republiken Frankrike, å andra sidan

(Mål C-182/02)

(2002/C 169/42)

Conseil d'Etat begär genom beslut av den 25 januari 2002, vilket inkom till domstolens kansli den 15 maj 2002, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Ligue pour la protection des oiseaux, Association pour la protection des animaux sauvages, Rassemblement des opposants à la chasse, Union nationale des fédérations départementales de chasseurs och Association nationale des chasseurs de gibier d'eau, å ena sidan, och Republiken Frankrike, å andra sidan, beträffande följande frågor:

- Innebär artikel 9.1 c i rådets direktiv 79/409⁽¹⁾ av den 2 april 1979 att en medlemsstat kan medge undantag från de datum för inledande och avslutande av jakt som har bestämts med beaktande av de syften som räknas upp i artikel 7.4 i direktivet?
- Om svaret är jakande, vilka kriterier avgör gränserna för ett sådant undantag?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 79/409/EEG om bevarande av vilda fåglar (EGT L 59, s. 61).

Talan mot Europeiska unionens råd väckt den 16 maj 2002 av Konungariket Spanien

(Mål C-184/02)

(2002/C 169/43)

Konungariket Spanien har den 16 maj 2002 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Europeiska unionens råd. Sökanden företräds av Rosario Silva de Lapuerta, Abogado del Estado, delgivningsadress: Spaniens ambassad i Luxemburg 4 och 6, rue Emmanuel Servais.

Sökanden yrkar att domstolen skall

- ogiltigförklara direktiv 2002/15/EG⁽¹⁾ om arbetstidens förläggning för personer som utför mobilt arbete avseende vägtransporter, och
- förplikta svarandeinstitutionen att ersätta rättegångskostnaderna

Grunder och huvudargument

Åsidosättande av rätten till fri yrkesutövning och näringsfrihet

- Förare som är egenföretagare omfattas av tillämpningsområdet för direktivet som är föremål för talan, vilket kränker den grundläggande rätten till fri utövning av yrkes- eller näringsverksamhet som ingår bland de allmänna rättsliga principer som garanteras av EG-domstolen.
- Åsidosättande av icke-diskrimineringsprincipen: förare som är egenföretagare omfattas av tillämpningsområdet för direktivet, vilket utgör en oberättigad diskriminering av dessa förare i förhållande till anställda förare, eftersom situationer som väsentligt skiljer sig från varandra behandlas på samma sätt utan att detta kan motiveras objektivt. Dessutom har rådets skyldighet enligt artikel 74 EG att ta hänsyn till den ekonomiska situationen för transportföretagen när det antar bestämmelser om fraktsatser och befodringsvillkor inte beaktats.

Inkluderingen av förare som är egenföretagare i tillämpningsområdet för direktivet hämmar dessutom bildandet av nya företag och utvecklingsmöjligheterna för transportföretagen begränsas på grund av att direktivets rättsliga gränser suddas ut. Småföretagarna kommer inte att kunna avgöra om deras verksamhet utgör en företagsverksamhet eller ett sådant anställningsförhållande som gäller för vilken anställd som helst eller så kommer de, vilket är ännu sämre, att omfattas av de begränsningar men inte av de rättigheter som gäller för anställda. Eftersom de förare som är egenföretagare omfattas av direktivets tillämpningsområde diskrimineras dessa i förhållande till dem som utövar sin verksamhet med hjälp av anställda, vilket gör det omöjligt för egenföretagarna att utöva sin verksamhet varvid deras konkurrenskraft minskar och de slås långsamt ut från marknaden.

- Föremålet för direktiv 2002/15/EG är inte trafiksäkerhet eftersom det innehåller bestämmelser om arbetstider men inte om körtider. Däremot finns bestämmelser om körtider, avbrott i körtiderna och viloperioder i förordning 3820/85⁽²⁾, som är tillämplig på alla slags utövare av yrkesmässig trafik, såväl egenföretagare som anställda.
- Avsaknad av motivering: Det saknas motivering till varför egenföretagare skall omfattas av direktivets tillämpningsområde. Åttonde skälet i direktivet är inte tillräckligt preciserat.

⁽¹⁾ EGT L 80, 23.3.2002, s. 35.

⁽²⁾ Rådets förordning av den 20 december 1985 om harmonisering av viss social lagstiftning om vägtransporter. EGT L 370, 31.12.1985, s. 1; svensk specialutgåva, område 7, volym 3, s. 113.

affischering skall tas ut av den kommun på vars territorium sådan ekonomisk verksamhet bedrivs och endast kommuner får bedriva affischeringsverksamhet avseende reklam, och som därmed i slutändan i det fördolda finansierar den kommunala affischeringsrörelsen?

- 3) Kan artiklarna 2 (f.d. artikel 2), 3.1 a-c (f.d. artikel 3) (i ändrad lydelse enligt artiklarna 2.3 och 61.1 i Amsterdamfördraget), 23 (f.d. artikel 9), 27 (f.d. artikel 29) a, b och d och 31.1 och 31.3 (f.d. artikel 37) i EG-fördraget tolkas så, att de utgör hinder för en lag i en medlemsstat – i förevarande fall Italien – i vilken föreskrivs att reklamskatt och avgifter på offentlig affischering, som innefattar den nämnda skatten, skall erläggas till kommunerna, som har exklusiva rättigheter att sätta upp affischer?

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Giudice di pace di Genova-Voltri av den 9 april 2002 i målet mellan Viacom Outdoor Srl och Société GIOTTO Immobilièr SARL

(Mål C-190/02)

(2002/C 169/44)

Giudice di pace di Genova-Voltri begär genom beslut av den 9 april 2002, vilket inkom till domstolens kansli den 22 maj 2002, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Viacom Outdoor Srl och Société GIOTTO Immobilièr SARL beträffande följande frågor:

- 1) Strider den statliga italienska lagen om införande och reglering av reklamskatt och affischeringsavgifter mot artiklarna 49 (f.d. artikel 59) och 50 (f.d. artikel 60) [i EG-fördraget], såsom dessa artiklar rätteligen skall tolkas, genom att dessa skatter och avgifter uteslutande handhas av de italienska kommunerna, och omfattas den verksamhet som bedrivs av kommunala myndigheter eller organ som har anförtratts att sköta detta ekonomiska verksamhetsområde av begreppet tillhandahållande av tjänster i den mening som avses i den ovannämnda artikel 50 (f.d. artikel 60) i EG-fördraget?
- 2) Skall artiklarna 81 (f.d. artikel 85), 82 (f.d. artikel 86), 86 (f.d. artikel 90), 87 (f.d. artikel 92) i EG-fördraget tolkas så, att de utgör hinder för lagstiftning enligt vilken en skatt på extern reklam eller en avgift på offentlig

Talan mot Republiken Österrike väckt den 23 maj 2002 av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-192/02)

(2002/C 169/45)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 23 maj 2002 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Republiken Österrike. Sökanden företräds av Josef Christian Schieferer, Europeiska kommissionens rättstjänst, delgivningsadress: Luis Escobar Guerrero, Europeiska kommissionens rättstjänst, Centre Wagner C 254, Kirchberg, Luxemburg.

Sökanden yrkar, efter ändring som inkom den 28 maj 2002, att domstolen skall

1. fastställa att Republiken Österrike har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 1 e och f jämförd med bilagorna II A och II B samt med artikel 13 i rådets direktiv 75/442/EEG av den 15 juli 1975 om avfall, i ändrad lydelse, genom att
 - a) inte på ett korrekt sätt ha införlivat definitionerna av "bortskaffande" och "återanvändning" enligt artikel 1 a och f jämförd med bilagorna II A och II B i direktivet med österrikisk rätt och

- b) inte på ett korrekt eller fullständigt sätt med österrikisk rätt ha införlivat skyldigheten enligt artikel 13 i direktivet för behöriga myndigheter att regelbundet genomföra lämpliga kontroller av inrättningar och företag som bedriver sådan verksamhet som avses i artiklarna 9–12.
2. förplikta Republiken Österrike att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Definitionerna av "bortskaffande" och "återanvändning" enligt artikel 1 e och f jämförd med bilagorna II A och II B i direktiv 75/442/EEG är av central betydelse för att de gemenskapsrättsliga avfallsbestämmelserna skall omfattas av en enhetlig terminologi och för att den europeiska avfallspolitiken skall kunna förverkligas. I den lag som gäller i Republiken Österrike finns ett begreppssystem som avviker från direktivets vad gäller indelningen av de förfaranden som gemenskapsrättsligt har reglerats under definitionerna "bortskaffande" och "återanvändning".

Dessutom är inte de bestämmelser som finns i Gewerbeordnung 1994 (yrkesföreskrifter) avseende produktionsanläggningar tillräckliga för att uppfylla kraven enligt artikel 13 i direktivet, eftersom kontrollerna enligt föreskrifterna inte måste genomföras av myndigheter.

Talan mot Republiken Österrike väckt den 24 maj 2002 av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-194/02)

(2002/C 169/46)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 24 maj 2002 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Republiken Österrike. Sökanden företräds av Josef Christian Schieferer, Europeiska kommissionens rättstjänst, delgivningsadress: Luis Escobar Guerrero, Europeiska kommissionens rättstjänst, Centre Wagner C 254, Kirchberg, Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

- fastställa att Republiken Österrike har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 2.4, 4.1 och 5.2 i rådets direktiv 91/689/EEG⁽¹⁾ av den 12 december 1991 om farligt avfall, i ändrad lydelse⁽²⁾, genom att

- inte införliva skyldigheten att separera avfall enligt artikel 2.4 med österrikisk rätt och
- hittills inte helt ha införlivat skyldigheten enligt artikel 4.1 för myndigheterna att regelbundet genomföra lämpliga kontroller av producenter av farligt avfall samt myndigheternas kontrollskyldighet enligt artikel 5.2.

- förplikta Republiken Österrike att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

I österrikisk lag finns ingen bestämmelse som innebär ett tydligt införlivande av skyldigheten att separera blandat avfall enligt artikel 2.4 i direktivet.

Dessutom omfattar den kontrollskyldighet som föreskrivs i österrikisk rätt endast de som samlar in och behandlar farligt avfall, men inte – såsom krävs enligt direktiv 91/689/EEG – producenter av farligt avfall. Någon omfattande skyldighet för myndigheterna att i enlighet med artikel 5.2 i direktivet regelbundet genomföra lämpliga kontroller av inrättningar och företag föreligger inte heller.

⁽¹⁾ EGT L 377, s. 20; svensk specialutgåva, område 5, volym 10, s. 199.

⁽²⁾ Rådets direktiv 94/31/EG av den 27 juni 1994, EGT L 168, s. 28; svensk specialutgåva, område 15, volym 13, s. 200.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Irinodikio Athinon av den 13 maj 2002 i målet mellan Vasiliki Nikoloudi och Organismos Tilepikinonion Elladas (OTE)

(Mål C-196/02)

(2002/C 169/47)

Irinodikio Athinon begär genom beslut av den 13 maj 2002, vilket inkom till domstolens kansli den 27 maj 2002, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Vasiliki Nikoloudi och Organismos Tilepikinonion Elladas (OTE) beträffande följande frågor:

- Är en reglering, såsom den som i förevarande fall återfinns i artikel 24 a paragraf 2 a i Allmänna Föreskrifter för OTE:s personal, som stadgar att avtal om tillsvidareanställning som lokalvårdare på deltid eller med varierande arbetstid (endast) ingås med kvinnor, förenlig med det regelverk som utgår från EG-fördragets artikel 119 och direktiven 117/75 och 207/76?

Förutsatt att deltidsanställning medför lägre lön; kan den omtvistade regleringen i enlighet med EG-domstolens praxis tolkas så, att den i sig utgör direkt diskriminering på grund av kön, eftersom den gör en omedelbar koppling mellan deltidsanställning och arbetstagare av kvinnligt kön och sålunda enbart försätter kvinnor i en missgynnad ställning?

2. De tills vidare tillfälligt anställda lokalvårdare som arbetat deltid har utestängts från förmånerna i kollektivavtalet OTE-OME OTE från den 2 november 1987, som gäller övergång till ordinarie tjänst (och som inte tar någon hänsyn till hur länge deltidsanställningen har varat), eftersom kollektivavtalet krävde minst två års tjänstgöring på heltid. Står en sådan utestängning i strid med EG-fördragets artikel 119 och de ovanstående direktiven eller mot någon annan regel i gemenskapsrätten, såsom indirekt diskriminering på grund av kön, om man beaktar att kollektivavtalets reglering (trots sin till synes neutrala karaktär – det finns ingen koppling till löntagarnas kön) enbart utestängde kvinnliga lokalvårdare, eftersom inga tillsvidareanställda män tjänstgjorde på deltid, varken inom Allmänna Tjänsteområdet (dit lokalvårdare hör) eller inom något annat av OTE:s tjänsteområden?

3. Vid sin tillämpning av kollektivavtalet OTE-OME OTE från den 10 maj 1991 krävde OTE att tillfälligt anställda arbetstagare som (efter prövningsförfarande) önskade övergå till ordinarie tjänst skulle ges tillsvidareanställning på heltid.

Kan det enligt gemenskapsrättens bestämmelser (artikel 119 och direktiven 75/117 och 76/207) sägas utgöra otillåten indirekt diskriminering på grund av kön att, såsom i detta fall, utestänga deltidsanställda lokalvårdare (oberoende av hur lång tid de varit anställda), om man beaktar att kollektivavtalet enbart utestängt kvinnliga lokalvårdare, eftersom inga tillsvidareanställda män, på något av OTE:s tjänsteområden, arbetade deltid?

4. Enligt artikel 5 paragraf 9 i GKP-OTE, såsom den gällde fram till den 1 januari 1996, skulle perioder med deltidstjänstgöring överhuvudtaget inte tas med vid beräkningen av intjänad anställningstid, och kunde därigenom inte utgöra grund för bättre lönevillkor. Därefter ändrades denna regel genom kollektivavtal, och från den 1 januari 1996 föreskrivs sålunda att perioder med deltidstjänstgöring skall tillgodoräknas med hälften av den anställningstid som får tillgodoräknas för tjänstgöring på heltid.

Med beaktande av att deltidstjänstgöring endast eller i huvudsak rört kvinnor, samt med beaktande av EG-domstolens rättspraxis; kan man anse att den regel enligt vilken anställningsperioder med deltidstjänstgöring helt utesluts från beräkningen (fram till den 1 januari 1996) eller den regel där deltidstjänstgöring mer "medräknas proportionellt" i förhållande till heltidstjänstgöring (från och med den 1 januari 1996), (enligt gemenskapsrätten) i själva verket innebär otillåten indirekt diskriminering på grund av kön, och att hela den period som arbetstagarna tjänstgjort på deltid följaktligen skall räknas in i den sammanlagda intjänade anställningstiden?

5. För det fall EG-domstolen besvarar frågorna 1-4 jakande och sålunda finner att de omtvistade rättsliga och kollektivavtalade bestämmelserna står i strid med gemenskapsrätten; vilken av parterna har bevisbördan när en arbetstagare påstår sig ha blivit missgynnad genom ett åsidosättande av likabehandlingsprincipen?

Talan mot Republiken Österrike väckt den 4 juni 2002 av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-209/02)

(2002/C 169/48)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 4 juni 2002 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Republiken Österrike. Sökanden företräds av Josef Christian Schieferer, Europeiska kommissionens rättstjänst, i egenskap av ombud, delgivningsadress: Luis Escobar Gurrero, Europeiska kommissionens rättstjänst, Centre Wagner C 254, Luxemburg-Kirchberg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

- a) fastställa att Republiken Österrike har åsidosatt sina skyldigheter enligt artikel 6.3 och 6.4 jämförda med artikel 7 i rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992⁽¹⁾ om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter, genom att ge tillstånd till ett utbyggnadsprojekt av golfbanan i Wörschach kommun i Steiermark trots negativa resultat vid en bedömning av konsekvenserna med avseende på livsmiljön för kornknarren (*crex crex*) i det särskilda skyddsområde som ligger där och som upprättats enligt artikel 4 i direktiv 79/409/EEG⁽²⁾, och
- b) förplikta Republiken Österrike att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

De myndigheter i Steiermark som ansvarar för naturskyddsin-tressen har i ärendet angående tillstånd för ett utbyggnadspro-jekt av golfbanan i Wörschach kommun i Ennstal prövat vilka effekter detta projekt har för de målsättningar avseende bevarande som fastställts för området. Ett institut har givits i uppdrag att avge ett sakkunnigutlåtande, vilket enligt kommis-sionens mening kan tjäna som en konsekvensbedömning i den mening som avses i artikel 6.3 i rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter. Detta utlåtande visade att ifrågavarande projekt innebär ett potentiellt betydande hot mot den enda häcknings-platsen i Alperna för kornknarren, en fågelart som hotas av utrotning i hela världen. Häckningsplatsen finns i det särskilda skyddsområde i Ennstal, vilket klassificerats enligt artikel 4 i rådets direktiv 79/409/EEG om bevarande av vilda fåglar. På grundval av de resultat som erhöles vid den konsekvensbedöm-ning som genomförts skulle enligt artikel 6.3 i direktiv 92/43/EEG något tillstånd inte ha givits. I enlighet därmed skulle ett medgivande till projektet endast ha varit aktuellt om förutsättningarna enligt artikel 6.4 i direktivet hade varit

uppfyllda. Denna möjlighet har dock över huvud taget inte övervägts av de ansvariga myndigheterna.

(¹) EGT 1992, L 206, s. 7.

(²) EGT 1979, L 103, s. 1.

Avskrivning av mål C-479/01 (¹)

(2002/C 169/49)

Genom beslut av den 17 april 2002 har ordföranden för Europeiska gemenskapernas domstol förordnat om avskriv-ning av mål C-479/01, Europeiska gemenskapernas kommis-sion mot Konungariket Belgien.

(¹) EGT C 84, 6.4.2002.

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM

av den 28 februari 2002

i mål T-86/95: *Compagnie générale maritime m.fl. mot Europeiska gemenskapernas kommission* ⁽¹⁾*(Konkurrens – Linjekonferenser – Kombinerade transporter – Förordning (EEG) nr 4056/86 – Tillämpningsområde – Gruppundantag – Förordning (EEG) nr 1017/68 – Enskilt undantag – Böter)*

(2002/C 169/50)

(Rättegångsspråk: engelska)

Förstainstansrätten, tredje avdelningen (ordföranden K. Lenaerts samt domarna J. Azizi och M. Jaeger; justitiesekreterare: rättssekreteraren Y. Mottard), har den avkunnat dom i mål T-86/95: *Compagnie générale maritime*, Suresnes (Frankrike), *Hapag Lloyd Aktiengesellschaft*, Hamburg (Tyskland), *Kawasaki Kisen Kaisha Ltd*, Tokyo (Japan), *Lloyd Triestino di Navigazione SpA*, Trieste (Italien), *A.P. Møller-Mærsk Line*, Köpenhamn (Danmark), *Malaysian International Shipping Corporation Berhad*, Kuala Lumpur (Malaysia), *Mitsui OSK Lines Ltd*, Tokyo, *Nedlloyd Lijnen BV*, Rotterdam (Nederländerna), *Neptune Orient Lines Ltd*, Singapore (Singapore), *Nippon Yusen Kabushiki Kaisha*, Tokyo, *Orient Overseas Container Line*, Hongkong (Kina), *P & O Containers Ltd*, London (Förenade kungariket), *Wilh. Wilhemsen Ltd A/S*, Oslo (Norge), (ombud: inledningsvis P. Rutley, solicitor, J. Pheasant och A. Mariott, avocats, med delgivningsadress i Luxemburg), med stöd av *The European Community Shipowners' Association ASBL*, Bryssel (ombud: D. Waelbroeck, avocat), och av *The Japanese Shipowners' Association*, Tokyo (ombud: F. Randolph, barrister och F. Murphy, avocat, med delgivningsadress i Luxemburg) mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: B. Langeheine och R. Lyal), med stöd av *The European Council of Transport Users ASBL*, Bryssel, som omfattar *The European Shippers Council* (ombud: M. Clough, barrister, med delgivningsadress i Luxemburg) angående en talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut 94/985/EG (IV/33.218 – *Far Eastern Freight Conference*) (EGT L 378, s. 17). Domslutet i denna dom har följande lydelse:

- 1) Artikel 5 i kommissionens beslut 94/985/EG (IV/33.218 – *Far Eastern Freight Conference*) ogiltigförklaras i den del sökandena häri åläggs böter.
- 2) Talan ogillas i övrigt.
- 3) Sökandena skall bära sina egna rättegångskostnader samt ersätta fyra femtedelar av kommissionens rättegångskostnader och fyra femtedelar av ECTU:s rättegångskostnader, inbegripet rättegångskostnaderna i samband med förfarandet om interimistiska åtgärder.
- 4) Kommissionen skall bära en femtedel av sina rättegångskostnader, inbegripet rättegångskostnaderna i samband med förfarandet om interimistiska åtgärder.
- 5) ECSA och JSA skall bära sina egna rättegångskostnader samt de av kommissionens rättegångskostnader som avser deras intervention.
- 6) ECTU skall bära en femtedel av sina rättegångskostnader, inbegripet rättegångskostnaderna i samband med förfarandet om interimistiska åtgärder.

⁽¹⁾ EGT C 137, 3.6.95.

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM

av den 10 april 2002

i mål T-209/00: *Frank Lamberts mot Europeiska ombudsmannen* ⁽¹⁾*(Skadeståndstalan – Upptagande till sakprövning – Utomobligatoriskt skadeståndsansvar – Ombudsmannen – Ombudsmannens behandling av ett klagomål)*

(2002/C 169/51)

(Rättegångsspråk: franska)

Förstainstansrätten, tredje avdelningen (ordföranden M. Jaeger samt domarna K. Lenaerts och J. Azizi; justitiesekreterare: byrådirektören J. Plingers), har den 10 april 2002 avkunnat dom i mål T-209/00: *Frank Lamberts*, Linkebeek (Belgien) (ombud: advokaten É. Boigelot, med delgivningsadress i Luxemburg) mot Europeiska ombudsmannen (ombud: J. Sant'Anna) angående en talan om ersättning för den materiella och ideella skada som sökanden påstår sig ha lidit till följd av Europeiska ombudsmannens behandling av hans klagomål. Domslutet i denna dom har följande lydelse:

- 1) *Talan ogillas.*
- 2) *Vardera parten skall bära sin rättegångskostnad.*

(¹) EGT C 316, 4.11.2000.

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM

den 3 maj 2002

i mål T-177/01: *Jégo-Quéré et Cie SA mot Europeiska gemenskapernas kommission* (¹)

(”Fiske – Förordning (EG) nr 1162/2001 – Återhämtning av kummelbeståndet – Fiskeföretag – Talan om ogiltigförklaring – Person som berörs personligen – Upptagande till sakprövning”)

(2002/C 169/52)

(Rättegångsspråk: franska)

I mål T-177/01, *Jégo-Quéré et Cie SA*, Lorient (Frankrike), företrätt av advokaterna A. Creus Carreras, B. Uriarte Valiente och A. Agustino Guilayn mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: T. van Rijn och A. Bordes), angående en talan om ogiltigförklaring av artiklarna 3 d och 5 i kommissionens förordning (EG) nr 1162/2001 av den 14 juni 2001 om fastställande av åtgärder för kummelbeståndets återhämtning i ICES-delområde III, IV, V, VI och VII och ICES-område VIIIa, b, d, e och villkor i samband med detta för kontroll av fiskefartygens verksamhet (EGT L 159, s. 4), har förstainstansrätten (första avdelningen i utökad sammansättning), sammansatt av ordföranden B. Vesterdorf samt domarna K. Lenaerts, J. Azizi, N.J. Forwood och H. Legal, justitiesekreterare: byrådirektören D. Christensen, den 3 maj 2002 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

- 1) *Invändningen om rättegångshinder ogillas.*
- 2) *Förfarandet skall fortsätta med avseende på sakprövningen.*
- 3) *Beslut om rättegångskostnader kommer att meddelas senare.*

(¹) EGT C 289, 13.10.2001.

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM

av den 30 april 2002

i förenade målen T-195/01 och T-207/01: *Gibraltars regering mot Europeiska gemenskapernas kommission*

(Statligt stöd – Skattebestämmelser – Befintligt stöd eller nytt stöd – Inledande av det formella granskningsförfarandet enligt artikel 88.2 EG)

(2002/C 169/53)

(Rättegångsspråk: engelska)

Förstainstansrätten, andra avdelningen i utökad sammansättning (ordföranden R.M. Moura Ramos samt domarna V. Tiili, J. Pirrung, P. Mengozzi och A.W.H. Meij; justitiesekreterare: J. Plingers), har den 30 april 2002 avkunnat dom i förenade målen T-195/01 och T-207/01: *Gibraltars regering* (ombud: A. Sutton, M. Llamas, barristers, och W. Schuster, avocat, delgivningsadress i Luxemburg) mot *Europeiska gemenskapernas kommission* (ombud: V. di Bucci och R. Lyal) med stöd av *Konungariket Spanien* (ombud: R. Silva de Lauperta) angående en talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut SG (2001) D/289755 och SG (2001) D/289757 av den 11 juli 2001 om att inleda det förfarande som föreskrivs i artikel 88.2 EG angående *Gibraltars förordningar* om undantagna bolag respektive om kvalificerade bolag. Domslutet i denna dom har följande lydelse:

- 1) *I mål T-195/01:*
 - a) *Kommissionens beslut SG (2001) D/289755 av den 11 juli 2001 om att inleda det förfarande som föreskrivs i artikel 88.2 EG angående förordningen om undantagna bolag på Gibraltar ogiltigförklaras.*
 - b) *Kommissionen skall betala såväl de rättegångskostnader som förorsakats Gibraltars regering som sina egna rättegångskostnader, med undantag för de kostnader som avser det interimistiska förfarandet i mål T 195/01 R, vilka i sin helhet skall betalas av Gibraltars regering.*
 - c) *Konungariket Spanien skall betala sina egna rättegångskostnader.*
- 2) *I mål T-207/01:*
 - a) *Talan ogillas.*
 - b) *Gibraltars regering skall betala såväl sina egna som kommissionens rättegångskostnader, inkluderande de som härrör från det interimistiska förfarandet T-207/01 R.*

- c) Konungariket Spanien skall betala sina egna rättegångskostnader.

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS BESLUT

av den 9 april 2002

i mål T-210/93, H. Hepp mot Europeiska unionens råd och Europeiska gemenskapernas kommission⁽¹⁾

(Skadeståndstalan – Utomobligatoriskt skadeståndsansvar – Mjolk – Producenter som gjort åtagande om avstående från saluförande eller omställning – Anledning saknas att döma i saken)

(2002/C 169/54)

(Rättegångsspråk: tyska)

Förstainstansrätten, andra avdelningen i utökad sammansättning (sammansatt av ordföranden R.M. Moura Ramos samt domarna V. Tiili, J. Pirrung, P. Mengozzi och A.W.H. Meij; justitiesekreterare: H. Jung), har den 9 april 2002 meddelat beslut i mål T-210/93: H. Hepp, Villmar-Weyer (Tyskland)(ombud: advokaten H. Heep mot Europeiska unionens råd (ombud: A. Brautigam och A.-M. Colaert) och Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: D. Booß, M. Niejahr, H.-J. Rabe och M. Núñez-Müller) angående en talan om ersättning i enlighet med artiklarna 178 och 215 andra stycket i EG-fördraget (nu artiklarna 235 EG och 288 andra stycket EG), för den skada sökanden har lidit på grund av att han har varit förhindrad att saluföra mjolk enligt rådets förordning (EEG) nr 857/84 av den 31 mars 1984 om allmänna tillämpningsföreskrifter för den avgift som avses i artikel 5c i förordning (EEG) nr 804/68 inom sektorn för mjolk och mjolkprodukter (EGT L 90, s 13), jämförd med kommissionens förordning (EEG) nr 1371/84 av den 16 maj 1984 (EGT L 132, s. 11). Beslutet lyder enligt följande:

- 1) Det saknas anledning att döma i saken.
- 2) Vardera parten skall bära sin rättegångskostnad.

⁽¹⁾ EGT C 270, 19.10.1992.

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS BESLUT

av den 16 april 2002

i mål T-64/00: Continental and Overseas Investments N.V. mot Europeiska gemenskapernas kommission⁽¹⁾

(Talan om ogiltigförklaring – Import av TV-apparater från Turkiet – Anledning saknas att döma i saken)

(2002/C 169/55)

(Rättegångsspråk: nederländska)

Förstainstansrätten, tredje avdelningen (ordföranden M. Jaeger samt domarna K. Lenaerts och J. Azizi; justitiesekreterare: H. Jung), har den 16 april 2002 meddelat beslut i mål T-64/00: Continental and Overseas Investments N.V. (tidigare Jubertrade N.V.), Antwerpen (Belgien), företrätt av advokaterna Y. van Gerven och I. Bernaerts, med delgivningsadress i Luxemburg, mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: R. Tricot et J. Stuyck) angående en talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut C(1999) 4419 slutlig (REC 4/99) om fastställelse av indrivning i efterhand och om vägran att efterge tullar på import av TV-apparater från Turkiet. Beslutet lyder enligt följande:

- 1) Anledning saknas att döma i saken.
- 2) Kommissionen skall ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EGT C 149, 27.5.2000.

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS BESLUT

av den 16 april 2002

i mål T-204/00: CCBB Vervoer- en Distributiecentrum B.V. mot Europeiska gemenskapernas kommission⁽¹⁾

(Talan om ogiltigförklaring – Import av TV-apparater från Turkiet – Anledning saknas att döma i saken)

(2002/C 169/56)

(Rättegångsspråk: nederländska)

Förstainstansrätten, tredje avdelningen (ordföranden M. Jaeger samt domarna K. Lenaerts och J. Azizi; justitiesekreterare: H. Jung), har den 16 april 2002 meddelat beslut i mål T-204/00: CCBB Vervoer- en Distributiecentrum B.V., företrätt av

advokaten baron Snouckaert van Schauburg, med delgivningsadress i Luxemburg, mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: R. Tricot) angående en talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut C(98)241 slutlig (REM 13/97) om vägran att efterge tullar på import av TV-apparater från Turkiet. Beslutet lyder enligt följande:

- 1) *Anledning saknas att döma i saken.*
- 2) *Anledning saknas att pröva Konungariket Spaniens interventionsansökan.*
- 3) *Kommissionen skall ersätta rättegångskostnaderna.*

(¹) EGT C 302, 21.10.2000.

BESLUT MEDDELAT AV FÖRSTAINSTANSRÄTTENS ORDFÖRANDE

27 februari 2002

i mål T-132/01 R: Euroalliages m.fl. mot Europeiska gemenskapernas kommission

(Interimistiskt förfarande – Överklagande – Återförvisning till förstainstansrätten – Dumpning – Beslut om avslutande av översyn av åtgärder som upphör att gälla – Krav på skyndsamhet – Föreligger inte)

(2002/C 169/57)

(Rättegångsspråk: franska)

I mål T-132/01 R, Euroalliages, Bryssel (Belgien), Péchiney électrométallurgie, Courbevoie (Frankrike), Vargön Alloys AB, Vargön (Sverige), Ferroatlántica, Madrid (Spanien), företrädna av D. Voillemot och O. Prost, avocats, med stöd av Konungariket Spanien (ombud: L. Fraguas Gadea), mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: V. Kreuzschitz, S. Meany och A. P. Bentley), med stöd av TNC Kazchrome, med säte i Almaty (Kazakstan) och Alloy 2000 SA, med säte i Luxemburg, företrädna av J. E. Flynn, barrister, J. Magnin och S. Mills, solicitors, angående en talan om, i första hand, förordnande av uppskov med verkställigheten av kommissionens beslut 2001/230/EG av den 21 februari 2001 (EGT L 84, s. 36) i den mån antidumpningsförfarandet genom beslutet avslutas med avseende på import av ferrokisel med ursprung i Folkrepubliken Kina, Kazakstan, Ryssland och Ukraina och att kommissio-

nen skall åläggas att återinföra de antidumpningstullar vars giltighetstid löpt ut, i andra hand, att kommissionen skall åläggas att kräva av importörerna av ferrokisel med ursprung i dessa länder att de ställer säkerhet som motsvarar de antidumpningstullar vars giltighetstid löpt ut och att de underkastar sin import registrering samt, i tredje hand, att kommissionen kräver av nämnda importörer att de underkastar sin import registrering, har förstainstansrättens ordförande den 27 februari 2002 meddelat följande beslut:

- 1) *Ansökan om interimistiska åtgärder avslås.*
- 2) *Beslut om rättegångskostnader kommer att meddelas senare.*

BESLUT MEDDELAT AV FÖRSTAINSTANSRÄTTENS ORDFÖRANDE

den 4 april 2002

i mål T-198/01 R, Technische Glaswerke Ilmenau GmbH mot Europeiska gemenskapernas kommission

(Interimistiskt förfarande – Upptagande till sakprövning – Statligt stöd – Skyldighet att återkräva stöd – Fumus boni juris – Krav på skyndsamhet – Intresseavvägning)

(2002/C 169/58)

(Rättegångsspråk: tyska)

Förstainstansrätten ordförande har den 4 april 2002 meddelat beslut i mål T-198/01 R, Technische Glaswerke Ilmenau GmbH, Ilmenau, (Tyskland), företrätt av advokaten G. Schohe, med delgivningsadress i Luxemburg, mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: V. Kreuzschitz och V. Di Bucci), angående en talan om uppskov med verkställigheten av artikel 2 i kommissionens beslut 2002/185/EG av den 12 juni 2001 om det statliga stöd som Tyskland beviljat till förmån Technische Glaswerke Ilmenau GmbH (EGT L 62, s. 30) och, i andra hand, om förordnande om interimistiska åtgärder. Beslutet lyder enligt följande:

- 1) *Uppskov skall ske med verkställigheten till den 17 februari 2003 av artikel 2 i kommissionens beslut 2002/185/EEG av den 12 juni 2001 om det statliga stöd som Tyskland beviljat till förmån för Technische Glaswerke Ilmenau GmbH.*

- 2) Sagda uppskov är förbundet med följande villkor. För det första skall sökanden inkomma, senast den 5 augusti 2002 till förstainstansrättens kansli med en delrapport om sin ekonomiska situation den 1 juli 2002. För det andra skall sökanden göra en första avbetalning av det omtvistade stödet till BvS på 256 000 euro, senast den 31 december 2002 och inge till förstainstansrättens kansli och till kommissionen ett kvitto på nämnda avbetalning av det omtvistade stödet inom en vecka efter betalningen. För det tredje skall sökanden inkomma till förstainstansrättens kansli och till kommissionen, senast den 31 januari 2003 med en rapport om sin ekonomiska situation den 31 december 2002.
- 3) Beslut om rättegångskostnader kommer att meddelas senare.

Talan mot Europaparlamentet och Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 18 mars 2002 av Wolf-Dieter Graf Yorck von Wartenburg

(Mål T-82/02)

(2002/C 169/59)

(Rättegångsspråk: tyska)

Wolf-Dieter Graf Yorck von Wartenburg, Wittibreut (Tyskland), har den 18 mars 2002 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europaparlamentet och Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av Rechtsanwalt H.-H. Heyland, i egenskap av ombud, delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- med ändring av Europaparlamentets beslut av den 28 maj 2001 besluta att tillsättningsmyndigheten med verkan fr.o.m. december 2000 skall tillämpa korrigeringskoefficienten för Förbundsrepubliken Tyskland på de inkomster han har såsom f.d. anställd av Europaparlamentet vid betalning av de belopp som därefter inte har utbetalats och de belopp som i framtiden skall utbetalas så länge som han är bosatt i Tyskland.

Grunder och huvudargument

Sökanden, som tidigare varit anställd på viss tid vid Europaparlamentet och som sedan 1998 är pensionerad, vänder sig mot parlamentets beslut att, i avsaknad av bevis på att han verkligen är bosatt i Tyskland, fr.o.m. den 1 december 2001 inte tillämpa någon korrigeringskoefficient vid utbetalning av hans pension.

Sökanden gör gällande att parlamentets agerande inte har stöd i offentliga författningar och har sin grund i överväganden som inte är relevanta. Parlamentet har 1998 fastställt att sökanden är bosatt i Tyskland och sökanden har översänt ett bevis på folkbokföring från sin hemortskommun tillsammans med den årliga deklARATIONEN. Han har bevisat för förvaltningen att han endast är bosatt i Tyskland och att centrumet för hans levnadsintressen alltså ligger där. Därmed finns det inte någon anledning för förvaltningen att begära ytterligare bevis. Parlamentets förvaltningspraxis är varken lagenlig eller rimlig. Inte heller överensstämmer den med den ömsesidiga samarbetsprincipen.

Talan mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden väckt den 5 april 2002 av BetzDearborn, Inc

(Mål T-107/02)

(2002/C 169/60)

(Rättegångsspråk: engelska)

BetzDearborn, Inc. har den 5 april 2002 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden. Sökanden företräds av Geert Glas, Allen & Overy, Bryssel (Belgien).

Atofina Chemicals Inc. var även part i förfarandet inför överklagandenämnden.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara det beslut som första överklagandenämnden fattade den 17 januari i ärende R 1003/2001-1 i den utsträckning som invändningsenhetens beslut nr 2004/2000 av den 7 september 2000 ogiltigförklaras genom detta, återförvisa ärendet till invändningsenheten för vidare handläggning och förplikta parterna att bära sina egna kostnader till följd av överklagandet,
- förplikta Harmoniseringsbyrån att ersätta samtliga rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsvarumärke:

BetzDearborn, Inc.

Gemenskapsvarumärke:

Ordmärket "BIOMATE" för vissa varor tillhörande klass 1.

Innehavare av ett varumärke eller kännetecken som åberopas i invändningsförfarandet:

Elf Atochem North America, Inc., numer kallat Atofina Chemicals Inc.

Varumärke eller kännetecken som åberopas i invändningsförfarandet:

Det nationella och internatinnella figurmärket "Biomet" och det nationella ordmärket "Biomet" för vissa varor tillhörande klasserna 1 och 5

Invändningsenhetens beslut:

Avslog Atofina Chemicals Inc.:s invändning

Överklagandenämndens beslut:

Ogiltigförklarade till vissa delar invändningsenhetens beslut

Grunder:

Överträdelse av artikel 17.2 i kommissionens förordning 2868/95 ⁽¹⁾eftersom någon översättning av den presenterade bevisningen till förfarandespråket inte inlämnats inom fastställd tid.

⁽¹⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 2868/95 av den 13 december 1995 om genomförande av rådets förordning (EG) nr 40/94 om gemenskapsvarumärken (EGT L 303, 15.12.1995, s. 1).

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 16 april 2002 av Arjo Wiggins Appleton Limited

(Mål T-118/02)

(2002/C 169/61)

(Rättegångsspråk: engelska)

Arjo Wiggins Appleton Limited har den 16 april 2002 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av advokaterna François Brunet, John Temple Lang och Jacob Grierson, advokatbyrån Cleary, Gottlieb, Steen & Hamilton, Paris (Frankrike).

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara eller, i andra hand, väsentligt nedsätta de böter som sökanden ålagts enligt kommissionens beslut C (2001) 4573 slutlig av den 20 december 2001 i ett förfarande för tillämpning av artikel 81 i EG-fördraget och artikel 53 i EES-avtalet (ärende COMP/E-1/36.212 – självkopierande papper),
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

I det ifrågasatta beslutet ansåg kommissionen att sökanden och tio andra tillverkare av självkopierande papper hade åsidosatt artikel 81.1 i EG-fördraget samt artikel 53.1 i EES-avtalet genom att delta i ett antal avtal och samordnade förfaranden, varigenom de kommit överens om prishöjningar, fördelat försäljningskvoter och fastställt marknadsandelar och infört en mekanism för att övervaka genomförandet av de konkurrensbegränsande avtalen.

Sökanden hävdar att kommissionen har handlat felaktigt beträffande varje steg i sina beräkningar av sökandens böter:

- Kommissionen beslutade om ett belopp för "allvar" (70 miljoner EUR) som var oproportionerligt högt,
- kommissionen ökade detta belopp med 100 procent som "avskräckning" utan giltiga skäl,
- kommissionen beslutade om en ytterligare ökning med 50 procent för "ledarskap" som var helt oproportionerlig i förhållande till den roll sökanden spelade och
- kommissionen beviljade en otillräcklig nedsättning för samarbete.

Sökanden anför desutom att kommissionen har underlåtit att ta hänsyn till de ekonomiska svårigheterna på marknaden för självkopierande papper som en förmildrande omständighet för att kunna nedsätta bötesbeloppet. Kommissionen har åsidosatt sökandens rätt till försvar och den har gjort ett antal misstag av ett slag som inte borde ha förekommit i ett beslut att ålägga 185 miljoner EUR i böter.

Sökanden hävdar att kombinationen av dessa fel ledde till att nästan 60 procent av totalbeloppet av böterna ålades enbart sökanden, vilket är uppenbart oproportionerligt i förhållande till sökandens marknadsandel.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 17 april 2002 av Royal Philips Electronics N.V.

(Mål T-119/02)

(2002/C 169/62)

(Rättegångsspråk: engelska)

Royal Philips Electronics N.V. har den 17 april 2002 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av E.H. Pijnacker Hordijk och N. Cronstedt, De Brauw Blackstone Westbroek, Haag (Nederländerna).

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara beslutet om godkännande och beslutet om hänskjutande,
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden i förevarande mål, ett nederländskt bolag verksamt inom sektorerna för belysning, konsumentelektronik, elektriska hushållsapparater, komponenter, halvledare och sjukvårdssystem, yrkar ogiltigförklaring av två beslut som kommissionen fattade den 8 januari 2002 i ärende COMP/M.2621 – SEB/Moulinex gällande SEB-gruppens övertagande av SA Moulinex verksamhet inom sektorn för små elektriska hushållsprodukter med stöd av artikel 9.3 (beslutet om hänskjutande) respektive artikel 6.1 b och artikel 6.2 (beslutet om godkännande) i förordning nr 4064/89 av den 21 december 1989 om kontroll av företagskoncentrationer⁽¹⁾. Samma sammanslagning är föremål för talan i mål T-114/02, Babylist mot kommissionen⁽²⁾.

Till stöd för sin talan gör sökanden gällande att

- kommissionen har överträtt artikel 6.1 c och artikel 6.2 i förordning nr 4064/89 och att den har gjort en uppenbart oriktig bedömning av de faktiska omständigheterna i målet genom att godkänna den meddelade sammanslagningen i det första steget i undersökningen och genom att acceptera SEB:s åtaganden.
- kommissionen har överträtt artiklarna 6.1 c, 6.2 och 9.3 i förordning nr 4064/89 och artikel 253 EG samt åsidosatt principen om god förvaltningssed genom att

hänskjuta ärendet till de franska myndigheterna i den del det avser övertagandets inverkan på den franska marknaden istället för att handlägga hela ärendet på egen hand.

⁽¹⁾ EGT 1990 L 257, s. 13.

⁽²⁾ Ännu inte offentliggjort i EGT.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 17 april 2002 av Mitsubishi HiTec Paper Bielefeld GmbH

(Mål T-122/02)

(2002/C 169/63)

(Rättegångsspråk: engelska)

Mitsubishi HiTec Paper Bielefeld GmbH har den 17 april 2002 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av advokaterna Andrzej W.J. Kmiecik och Ivo Van Bael, advokatbyrån Van Bael & Bellis, Bryssel (Belgien).

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara artikel 1 i beslutet i den mån som sökanden däri påstås ha deltagit i en överträdelse före den 1 januari 1993,
- nedsätta de böter som ålagts sökanden,
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Genom förevarande ansökan ifrågasätter sökanden delvis kommissionens beslut av den 20 december 2001 i ärende COMP/E-1/36.212 – självkopierande papper, i vilket kommissionen ansåg att sökanden hade åsidosatt artikel 81.1 i EG-fördraget samt artikel 53.1 i EES-avtalet genom att delta i ett antal avtal och samordnade förfaranden inom sektorn för självkopierande papper, från januari 1992 till september 1995, samt ålade sökanden böter.

Enligt sökanden har kommissionen inte lyckats visa att sökanden deltagit i en överträdelse före januari 1993. Sökanden hävdar att det inte finns några bevis på att denne år 1992 deltagit i vare sig allmänna kartellmöten eller nationella eller regionala kartellmöten. Därför har inte bevisbördan uppfyllts och följaktligen skall böterna nedsättas.

Sökanden hävdar vidare att de böter som ålagts denne är oproportionerliga i förhållande till sökandens omsättning på den relevanta marknaden och att kommissionens tillämpning av meddelandet om befrielse från eller nedsättning av böter i kartellärenden⁽¹⁾ som var tillämpligt vid tidpunkten i fråga utgör ett åsidosättande av principen om skydd för berättigade förväntningar och principen om likabehandling.

⁽¹⁾ Kommissionens meddelande om befrielse från eller nedsättning av böter i kartellärenden (EGT C 207, 18.7.1996, s. 4).

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 16 april 2002 av Carrs Paper Ltd.

(Mål T-123/02)

(2002/C 169/64)

(Rättegångsspråk: engelska)

Carrs Paper Ltd. har den 16 april 2002 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av advokaterna John Grayston och André Bywater, advokatbyrån Eversheds, Bryssel (Belgien).

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- fastställa de böter som sökanden ålagts enligt artikel 3 i kommissionens beslut C (2001) 4573 slutlig av den 20 december 2001 i ett förfarande för tillämpning av artikel 81 i EG-fördraget och artikel 53 i EES-avtalet (ärende COMP/E-1/36.212 – självkopierande papper) till ett väsentligt lägre belopp än 1,57 miljoner EUR,
- ogiltigförklara artikel 3.3 i beslutet vad beträffar sökanden

och i andra hand fastställa räntesatsen väsentligt lägre än 6,77 procent, och

- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

I det ifrågasatta beslutet ansåg kommissionen att sökanden och tio andra tillverkare av självkopierande papper hade åsidosatt artikel 81.1 i EG-fördraget samt artikel 53.1 i EES-avtalet genom att delta i ett antal avtal och samordnade förfaranden, varigenom de kommit överens om prishöjningar, fördelat försäljningskvoter och fastställt marknadsandelar och infört en mekanism för att övervaka genomförandet av de konkurrensbegränsande avtalen.

Sökanden vidgår att denne har överträtt artikel 81.1 i EG-fördraget och godtar att böter skall åläggas för dess överträdelse. Sökanden bestrider emellertid att den överträdelse som denne enligt beslutet gjort sig skyldig till är allvarlig.

Sökanden hävdar att beslutet är otillräckligt motiverat och att kommissionen har gjort sig skyldig till ett uppenbart fel vid bedömningen av hur allvarlig sökandens överträdelse var. Sökanden påstår sig inte ha varit medveten om att ha deltagit i en överträdelse som sträckte sig längre än till Förenade kungariket och Irland och hävdar att slutsatserna i beslutet i detta avseende inte stöds av tillräckliga bevis och är otillräckligt motiverade. Sökanden anför också att det kommersiella tryck som kartellens ledare utsatte denne för gör att överträdelsen är mindre allvarlig.

Sökanden hävdar vidare att de böter som ålagts denne är oproportionerliga och skall väsentligt nedsättas. Sökanden anmärker att dess deltagande i kartellen var marginellt, att dess samarbete med kommissionen föranleder en nedsättning med mer än 10 procent av de böter som ålagts, att situationen inom branschen för självkopierande papper vid den aktuella tidpunkten motiverade en nedsättning av böterna och att böterna är oproportionerliga i förhållande till sökandens möjlighet att betala böter.

Sökanden hävdar slutligen att artikel 3.3 i beslutet skall ogiltigförklaras, eftersom det saknas motivering till åläggandet av en dröjsmålsränta på 6,77 procent, vilket är 3,5 procentenheter mer än ECB:s basränta.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 17 april 2002 av Torraspapel SA

(Mål T-129/02)

(2002/C 169/65)

(Rättegångsspråk: engelska)

Torraspapel SA har den 17 april 2002 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av advokaterna Onno W. Brouwer och Francisco Cantos, advokatbyrån Freshfields Bruckhaus Deringer, Bryssel (Belgien).

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara artikel 1 i det ifrågasatta beslutet i den mån som sökanden däri påstås ha överträtt artikel 81.1 i fördraget under tiden från den 1 januari 1992 till september 1993 och nedsätta bötesbeloppet i motsvarande mån,
- väsentligt nedsätta de böter som sökanden ålagts enligt artikel 3 i det ifrågasatta beslutet,
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Det i detta mål ifrågasatta beslutet är detsamma som i mål T-109/02, Bolloré mot kommissionen⁽¹⁾. I detta beslut ansåg kommissionen att sökanden och tio andra tillverkare av självkopierande papper hade åsidosatt artikel 81.1 i EG-fördraget samt artikel 53.1 i EES-avtalet genom att delta i ett antal avtal och samordnade förfaranden, varigenom de har kommit överens om prishöjningar, fördelat försäljningskvoter och fastställt marknadsandelar och infört en mekanism för att övervaka genomförandet av de konkurrensbegränsande avtalen.

Till stöd för sina yrkanden hävdar sökanden att kommissionen har tillämpat artikel 81.1 i fördraget felaktigt och åsidosatt principen om presumtion om att någon är oskyldig samt en väsentlig formföreskrift, eftersom den inte i tillräcklig grad har bevisat att sökanden begått en överträdelse av den ovannämnda bestämmelsen från januari 1992 till september 1993. Sökanden betonar i detta avseende att ett sådant synsätt inte betyder att sökanden skulle erkänna att det föreligger en överträdelse avseende perioden därefter. Sökanden har emellertid valt att inte väcka talan avseende kommissionens beslut i dess helhet.

Kommissionen har också åsidosatt artikel 15.2 i förordning 17/62 genom att den felaktigt har betecknat den påstådda överträdelsen som "mycket allvarlig". Kommissionen har för det första, genom att definiera den påstådda kartellen som "prisfastställelse och uppdelning av marknader", försökt att ge den påstådda uppdelningen av marknader en oproportionerlig betydelse och ge en missvisande bild av dess allvar. För det andra beaktar kommissionen, genom att beteckna den påstådda överträdelsen som "mycket allvarlig", inte skillnaden mellan avtal om fastställelse av priser, vilka leder till enhetliga priser, och andra avtal om priser, vilka inte leder till enhetliga priser. Dessutom har kommissionen underlåtit att korrekt pröva hur allvarligt det intrång är som sökanden påstås ha begått. I korthet har svaranden underlåtit att ta hänsyn till den omständigheten att sökanden, såsom denne hävdar, inte tillämpade de prisökningar som påstods ha fastställts och således motarbetade den konkurrensbegränsande effekten av den påstådda kartellen. Kommissionen har dessutom gjort en felaktig bedömning av sökandens faktiska förmåga att begränsa konkurrensen.

(¹) Ännu inte publicerad i EGT.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 17 april 2002 av Kronoply GmbH & Co. KG

(Mål T-130/02)

(2002/C 169/66)

(Rättegångsspråk: tyska)

Kronoply GmbH & Co. KG, Heiligengrabe (Tyskland) har den 17 april 2002 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av Rechtsanwalt R. Nierer, i egenskap av ombud.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara kommissionens beslut av den 5 februari 2002, genom vilket någon ändring inte gjordes i ett beslut av den 3 juli 2001 gällande planerat stöd i ärende nr N 813/2000,
- förplikta svaranden att stå sina egna och ersätta sökandens rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Kommissionen fastställde genom det beslut mot vilket talan förs konkurrensfaktorn till 0,75 för det anmälda stödet.

Sökanden anser att konkurrensfaktorn skall vara 1. Därför ansökte Bundesregierung om en höjning av det anmälda stödet och anhöll därvid om en rättelse av faktorn från 0,75 till 1. Kommissionen avslag denna ansökan och meddelade att det enligt kommissionens uppfattning inte fanns någon möjlighet att göra den önskade rättelsen.

Sökanden gör med den väckta talan gällande att kommissionen genom sitt beslut av den 5 februari 2002 åsidosatt kollegialprincipen och motiveringsskyldigheten, brutit mot väsentliga form- och rättegångsregler samt mot en rättsnorm som skall användas vid genomförandet av EG-fördraget och missbrukat sin befogenhet att göra en skönsässig bedömning.

Brottet mot väsentliga formregler beror för det första på beslutets bristfälliga motivering. Vidare har kommissionen missbrukat sin befogenhet att göra en skönsässig bedömning genom att misstolka de sakförhållanden som ligger till grund för beslutet på så sätt att man underlåtit att inleda en prövning, fastän åtminstone en förprövning skulle ha genomförts. Därmed har även reglerna beträffande förfarandet i förordning nr 659/1999 åsidosatts, vilka skall garantera medlemsstaternas och även sökandens rättigheter. Sökandens rättsliga möjligheter har inskränkts.

Sökanden gör vidare gällande att kommissionen inte har beaktat innehållet i de sektorsövergripande rambestämmelserna för regionalt stöd alternativt tillämpat dem felaktigt och att den gjort en felaktig bedömning av sakförhållandena som ligger till grund för beslutet samt brustit i noggrannhet vid utredningen av sakförhållandena. Detta visar sig särskilt tydligt genom att kommissionen förbiser möjligheten att ändra ett beviljat stöd utan att återkalla det.

Slutligen gör sökanden gällande att det föreligger en särbehandling, då i ett likartat beslut beträffande ett annat planerat stöd i samma sektor endast beaktades graden av kapacitetsutnyttjande i den aktuella NACE-klassen, vilket man felaktigt inte gjort i det klandrade beslutet.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 23 april 2002 av Travelex Global and Financial Services Limited och Interpayment Services Limited

(Mål T-131/02)

(2002/C 169/67)

(Rättegångsspråk: engelska)

Travelex Global and Financial Services Limited och Interpayment Services Limited har den 23 april 2002 väckt talan vid

Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökandena företräds av Claude Delcorde, Dechert Price & Rhoads, London (Förenade kungariket).

Sökandena yrkar att förstainstansrätten skall

- förplikta kommissionen att i enlighet med artikel 288.2 EG ersätta den skada som sökandena orsakats genom att till dem betala ett belopp på 25,5 miljoner GBP och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Denna ansökan överensstämmer i huvudsak med den ansökan som gjorts i mål T-195/00, Thomas Cook och Interpayment Services mot kommissionen⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EGT C 302, 21.10.2000, s.24.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 25 april 2002 av Greencore Group plc

(Mål T-135/02)

(2002/C 169/68)

(Rättegångsspråk: engelska)

Greencore Group plc har den 25 april 2002 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av advokaten Alexander Böhlke vid advokatbyrån Kemmler, Rapp, Böhlke i Bryssel (Belgien).

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara beslut BUDG/C-2/RVT/49.076 av den 11 februari 2002, och
- förplikta kommissionen att betala rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden har ifrågasatt beslutet att inte betala någon ränta på den återbetalningspliktiga delen av de böter som ålagts Irish

Sugar plc. Sökanden har påpekat att till följd av förstainstansrättens dom av den 7 oktober 1999 i mål T-228/97, Irish Sugar mot kommissionen⁽¹⁾, nedsattes de böter som ålagts Irish Sugar genom beslut 97/624/EG, vilket antogs av kommissionen den 14 maj 1999 i ett förfarande enligt artikel 86 EG, med 916 674 EUR. Svaranden har vägrat att betala ränta på detta belopp.

Enligt kommissionen har det underförstådda beslutet att inte betala ränta, det vill säga betalningen av kapitalbeloppet den 4 januari 2000, blivit slutgiltigt, eftersom sökanden inte har väckt talan mot det inom den tvåmånadersfrist som föreskrivs i artikel 230 EG.

Sökanden har hävdat att detta resonemang är materiellt felaktigt. Den ursprungliga begäran rörde inte betalningen, utan erhållandet av en bekräftelse på att räntan skulle betalas tillsammans med en uppgift om dess storlek samt en begäran om assistans i detta ärende. För det andra finns det inte någon gemenskapsregel enligt vilken tystnad skall anses utgöra en vägran för det fall detta inte uttryckligen har föreskrivits. För det tredje utgör återbetalningen av 916 674 EUR inte ett avslag på den ursprungliga begäran om en bekräftelse avseende räntan, och en talan skulle inte heller kunna väckas mot denna handling i enlighet med artikel 230 EG. Härav följer att kommissionens argument, att sökanden borde ha väckt talan mot denna handling när den utfördes, är felaktigt ur rättslig synvinkel.

⁽¹⁾ REG 1999, s. II-2969.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 29 april 2002 av Pollmeier Malchow GmbH & Co. KG

(Mål T-137/02)

(2002/C 169/69)

(Rättegångsspråk: tyska)

Pollmeier Malchow GmbH & Co. KG, Malchow (Tyskland), har den 29 april 2002 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av Rechtsanwältin S. Völcker och J. Heithecker, i egenskap av ombud,

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara Europeiska gemenskapernas kommissions slutliga beslut C (2001) 4447 av den 15 januari 2002 i sin helhet,

- i andra hand ogiltigförklara Europeiska gemenskapernas kommissions slutliga beslut C (2001) 4447 av den 15 januari 2002 i den del det avser belopp som överstiger det av kommissionen i artikel 1 fastställda återkravsbeloppet om 2 808 319,95 EUR,
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Kommissionen har i artikel 1 i det överklagade beslutet fastslagit att det stöd om 3 650 860 EUR, som Tyskland har beviljat Pollmeier GmbH, Malchow, är oförenligt med den gemensamma marknaden. Sökanden vänder sig mot beslutet och gör gällande att tolkningen att det stöd som beviljats sökanden till viss del skulle vara oförenligt med den gemensamma marknaden strider mot gemenskapsrätten. Samtliga grunder av betydelse för beslutet vilar på rättsvillfarelse eller en uppenbart felaktig bedömning av sakförhållandena.

Sökanden gör gällande att den uppfyllde de SMF-kriterier, som definieras i kommissionens rekommendation 96/280/EG av den 3 april 1996 om definitionen på små och medelstora företag⁽¹⁾, när stödet beviljades. Sökanden har heller inte kringgått kriterierna.

Därutöver anför sökanden att en från SMF-kriterierna lösryckt prövning av den ekonomiska integreringen blir oriktig i det enskilda fallet, eftersom SMF-kriterierna just har till syfte att möjliggöra ett fastställande av om ekonomisk integrering föreligger eller inte. Någon ekonomisk integrering föreligger sannolikt inte.

I andra hand gör sökanden gällande att återkravsbeloppet är för stort att det är oklart hur det har beräknats.

⁽¹⁾ EGT L 107 s. 4.

Talan mot Europeiska unionens råd väckt den 26 april 2002 av Nanjing Metalink International Co. Ltd.

(Mål T-138/02)

(2002/C 169/70)

(Rättegångsspråk: engelska)

Nanjing Metalink International Co. Ltd har den 26 april 2002 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt

mot Europeiska unionens råd. Sökanden företräds av Paul Waer, Vermulst Waer & Verhaeghe, Bryssel (Belgien).

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara artikel 1 i rådets förordning (EG) nr 215/2002 av den 28 januari 2002 i den del det införs antidumpningstullar beträffande Nanjing Metalink International Co. Ltd, och
- förplikta rådet att betala rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden är ett företag i Folkrepubliken Kina som producerar ferromolybden. Genom den ifrågasatta rättsakten⁽¹⁾ har rådet infört slutgiltiga antidumpningstullar på import av ferromolybden med ursprung i Kina.

Sökanden hävdar att företaget beviljades marknadsekonomisk status genom förordningen om införande av en preliminär antidumpningstull⁽²⁾, vilket medförde en lägre antidumpningstull för sökanden. Denna status återkallades genom den ifrågasatta rättsakten. Sökanden hävdar att rådet har åsidosatt artikel 2.7 i rådets förordning (EG) nr 384/96⁽³⁾ genom att återkalla den marknadsekonomiska status som hade beviljats på grundval av samma undersökning. Enligt sökanden har rådet inte följt det förfarande som föreskrivs i förordning 384/96 för återkallelse av marknadsekonomisk status. I stället skulle den ursprungligt fastställda statusen ha gällt fram till dess att en ny undersökning hade genomförts.

Sökanden gör vidare gällande att rådet överskred sin behörighet enligt rådets förordning (EG) nr 384/96 genom att återkalla den marknadsekonomiska status som beviljats. Enligt sökanden är rådet inte behörigt att återkalla en beviljad marknadsekonomisk status utan att inleda en ny undersökning.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 215/2002 av den 28 januari 2002 om införande av slutgiltiga antidumpningstullar på import av ferromolybden med ursprung i Folkrepubliken Kina (EGT L 35, 6.2.2002, s. 1).

⁽²⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 1612/2001 av den 3 augusti 2001 om införande av en preliminär antidumpningstull på import av ferromolybden med ursprung i Folkrepubliken Kina (EGT L 214, 8.8.2001, s. 3).

⁽³⁾ Rådets förordning (EG) nr 384/96 av den 22 december 1995 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen (EGT L 56, 6.3.1999, s. 1).

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 29 april 2002 av aktiebolaget "Idiotiko Institutou Epangelmatikis Katartisis N. Avgerinopoulou – Anagnorismenes Technikes Idiotikes Epangelmatikes Scholes", av Panellinia Enosi Idiotikon Institutou Epangelmatikis Katartisis och av Panellinia Enosi Idiotikis Technikis Epangelmatikis Ekpaidefsis kai Katartisis

(Mål T-139/02)

(2002/C 169/71)

(Rättegångsspråk: grekiska)

Aktiebolaget "Idiotiko Institutou Epangelmatikis Katartisis N. Avgerinopoulou – Anagnorismenes Technikes Idiotikes Epangelmatikes Scholes", Panellinia Enosi Idiotikon Institutou Epangelmatikis Katartisis och Panellinia Enosi Idiotikis Technikis Epangelmatikis Ekpaidefsis kai Katartisis, samtliga med säte i Aten, har den 29 april 2002 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av advokaterna Th. Antoniou och Ch. Tsiliotis, Aten.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- bifalla talan,
- ogiltigförklara det ifrågasatta beslutet av den 27 februari 2002 som fattades av kommissionens generaldirektorat för sysselsättning och socialpolitik och därigenom upphäva kommissionens beslut att inte undanröja den olagliga skillnaden som råder mellan privata och offentliga yrkesutbildningsinstitut genom att de enbart de sistnämnda instituten finansieras inom ramen för gemenskapens tredje stödprogram, och närmare bestämt inom det operativa programmet för "utbildning och grundläggande yrkesutbildning (EPEAEK) II".

Grunder och huvudargument

- Åsidosättande av bestämmelserna i rådets förordning nr 1260/1999.
- Åsidosättande av bestämmelser i gemenskapens primärrätt.
- Åsidosättande av likhetsprincipen i artikel 12 EG (f.d. artikel 6).
- Åsidosättande av subsidiaritetsprincipen.

Talan mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) väckt den 2 maj 2002 av Sportwetten GmbH Gera

(Mål T-140/02)

(2002/C 169/72)

(Rättegångsspråk: tyska – enligt artikel 131.2 i rättegångsreglerna det språk på vilket talan är utformad)

Sportwetten GmbH Gera, Gera (Tyskland), har den 2 maj 2002 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller). Sökanden företräds av Rechtsanwalt A. Zumschlinge, i egenskap av ombud.

Ytterligare part hos överklagandenämnden var Intertops Sportwetten GmbH, Salzburg (Österrike).

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- upphäva Byråns för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) – fjärde överklagandenämnden – beslut av den 21 februari 2002 i ärende R 0338/2000-4 liksom byråns tidigare beslut av den 2 februari 2000, ärende C000422014/1,
- ogiltigförklara gemenskapsvarumärket med registreringsnummer 000422014, ord- och figurmärke "Intertops".

Grunder och huvudargument

Registrerat gemenskapsvarumärke, beträffande vilket ansökan om ogiltigförklaring gjorts:

Figurmärket "INTERTOPS" för tjänster i klass 42 – gemenskapsvarumärke 422014

Innehavare av gemenskapsvarumärket:

Intertops Sportwetten GmbH

Sökande för att gemenskapsvarumärket skall ogiltigförklaras:

Sökanden

Sökandens märkes eller teckensrätt:

Det tyska ordmärket "INTERTOPS SPORTWETTEN" för tjänster i klass 42

Annuleringsenhetens beslut:

Avslag på ansökan

Överklagandenämndens beslut:

Avslag på sökandens överklagande

Grunder till stöd för talan:

- Det registrerade varumärket kännetecknar tjänster som är förbjudna i Tyskland.
- Användningen av varumärket för de tjänster som det registrerats för strider mot allmän ordning och allmän moral enligt artikel 7.1 f i förordning (EG) nr 40/94⁽¹⁾.
- Svaranden har missförstått användningsförpliktelsen och innebörden av artikel 106.2 i förordningen.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 40/94 av den 20 december 1993 om gemenskapsvarumärken (EGT L 11, s. 1).

Talan mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden väckt den 3 maj 2002 av Vetoquinol AG (tidigare Chassot AG)

(Mål T-141/02)

(2002/C 169/73)

(Rättegångsspråk: engelska)

Vetoquinol AG (tidigare Chassot AG) har den 3 maj 2002 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden. Sökanden företräds av Axel Kockläuner, advokatbyrå Meissner, Bolte & Partner, München (Tyskland).

VETO-Centre var även part i förfarandet inför överklagandenämnden.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara det beslut som svarandens första överklagandenämnd fattade den 15 februari 2002 i ärende R 218/2001 (det ifrågasatta beslutet),
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsvarumärke:	Sökanden
Gemenskapsvarumärke:	Ordmärket "BIO-CANISAN", ansökan nr 353 896, för varor tillhörande klasserna 5 och 31 (veterinära preparat och djurfoder)
Innehavare av ett varumärke eller kännetecken som åberopas i invändningsförfarandet:	VETO-Centre
Varumärke eller kännetecken som åberopas i invändningsförfarandet:	De franska varumärkena nr 1582968 "biocanina" (ord och mönster), för varor tillhörande klasserna 5 och 31 och nr 1350892 "BIOCANINA", för varor tillhörande klass 5
Invändningsenhetens beslut:	Invändningen avslogs
Överklagandenämndens beslut:	Överklagandet avslogs
Grunder:	Överträdelse av artikel 43.2 tredje meningen och artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 40/94.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 7 maj 2002 av Richard J. Eagle, John G. Fanthome, Martin Gardener, Robert C. Walton, David Sands, Alexander Gaberscik, Beryl Marrs, Clifford Marren, Robert Felton, Carol Brickley, TF Atkins, Michael George Grant och Edward Junger

(Mål T-144/02)

(2002/C 169/74)

(Rättegångsspråk: engelska)

Richard J. Eagle, John G. Fanthome, Martin Gardener, Robert C. Walton, David Sands, Alexander Gaberscik, Beryl Marrs, Clifford Marren, Robert Felton, Carol Brickley, TF Atkins, Michael George Grant och Edward Junger har den 7 maj 2002 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökandena företräds av Daniel Beard, Monckton Chambers, London (Förenade kungariket), i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara kommissionens beslut av den 22 januari 2002,
- förplikta kommissionen att ersätta sökandena för deras uteblivna ersättningar och andra förmåner till följd av överträdelse gemenskapsrätten,
- förplikta kommissionen att ersätta sökandenas rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Samtliga sökande har arbetat med JET-projektet som anställda av eller uppdragstagare till företag i Förenade kungariket. Sökandena anser emellertid att de kommissionen borde ha rekryterat dem som tillfälligt anställda, eftersom de var en del av JET-projektgruppen.

Sökandena hävdar att kommissionens underlåtenhet att rekrytera dem som tillfälligt anställda stred mot stadgarna för JET och utgjorde en handling utanför det lagliga kompetensområdet, ultra vires. Det föresröks enligt sökandena inte i stadgarna för JET att det gick att rekrytera personal som medarbetare i JET-projektgruppen genom utomstående avtalsparter.

Vidare hävdar sökandena att kommissionen har diskriminerat dem, eftersom nämnda omständighet fick till följd att kommissionen behandlade sökandena mindre förmånligt än den behandlade de personer som var anställda av kommissionen och i stort sett hade liknande roller i JET-projektet.

Talan mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) väckt den 15 maj 2002 av Sunrider Corporation

(Mål T-156/02)

(2002/C 169/75)

(Rättegångsspråk: tyska – (enligt artikel 131.2 i rättegångsreglerna det språk på vilket talan är utformad)

Sunrider Corporation, Torrance (USA), har den 15 maj 2002 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller). Sökanden företräds av Rechtsanwält A. Kockläuner, i egenskap av ombud.

En ytterligare part i förfarandet vid överklagandenämnden var Friesland Brands B.V., Leeuwarden (Nederländerna).

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- delvis upphäva första överklagandenämndens beslut R 34/2000-1 av den 21 februari 2002, nämligen i den del som sökanden förpliktas att betala hälften av avgiften för invändningen och bära sina egna kostnader i invändnings- och överklagandeförfarandet;
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden ansökte vid harmoniseringsbyrån om registrering av ordmärket "METABALANCE 44" för varor i klasserna 5 och 29 (ansökningsnr. 155747). Bolaget Friesland's Brands B.V. framförde invändning mot denna ansökan. Invändningen grundades på olika nationella och internationella märken, bl.a. "BALANCE", "BALANS" och "FRIESISCHE FLAGGE BALANCE" för bl.a. varor i klasserna 5 och 29.

På grund av en enskild överenskommelse med den invändande parten strök sökanden i ansökan några av varorna i klass 29. Den invändande parten återkallade senare invändningen men begärde ett beslut om kostnaderna.

Invändningsenheten beslutade att kostnaderna för invändningsförfarandet skulle bäras av sökanden. Överklagandenämnden undanröjde detta beslut och förpliktade varje part att bära sin egen kostnad i invändnings- och överklagandeförfarandet.

Sökanden ifrågasätter överklagandenämndens beslut och gör gällande att det inte är bestämmelsen i artikel 81.3 i rådets förordning (EG) nr 40/94⁽¹⁾ utan specialbestämmelsen i artikel 81.4 som skall tillämpas på förevarande fall. Svaranden har alltså förbisett grundläggande bedömningskriterier och inte heller beaktat proportionalitetsprincipen.

I övrigt har svaranden enligt sökandens mening gjort en felaktig tillämpning av bedömningskriterierna i artikel 81.3 jämförd med artikel 81.2 i rådets förordning (EG) nr 40/94. Enligt sökandens uppfattning innebär denna bestämmelse att beslutet om kostnaderna skall fattas i enlighet med vad som är skäligt och rättvist.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 40/94 av den 20 december 1993 om gemenskapsvarumärken (EGT L 11, s. 1).

Avskrivning av mål T-203/00⁽¹⁾

(2002/C 169/76)

(Rättegångsspråk: nederländska)

Genom beslut av den 25 februari 2002 har ordföranden på tredje avdelningen vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt förordnat om avskrivning av mål T-203/00, Beemsterboer Coldstore Services B.V. mot Europeiska gemenskapernas kommission.

⁽¹⁾ EGT C 302, 21.10.2000.

Avskrivning av mål T-309/00⁽¹⁾

(2002/C 169/77)

(Rättegångsspråk: franska)

Genom beslut av den 17 april 2002 har ordföranden på första avdelningen vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt förordnat om avskrivning av mål T-309/00, S.A. Cimenteries CBR mot Europeiska gemenskapernas kommission.

⁽¹⁾ EGT C 335, 25.11.2000.

Avskrivning av mål T-14/02⁽¹⁾

(2002/C 169/78)

(Rättegångsspråk: engelska)

Genom beslut av den 9 april 2002 har ordföranden på femte avdelningen vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt förordnat om avskrivning av mål T-14/02, Agrofair Benelux BV m.fl. mot Europeiska gemenskapernas kommission.

⁽¹⁾ EGT C 109, 4.5.2002.

III

(Upplysningar)

(2002/C 169/79)

Domstolens senaste offentliggörande i Europeiska gemenskapernas officiella tidning

EGT C 156, 29.6.2002

Senaste listan över offentliggöranden

EGT C 144, 15.6.2002

EGT C 131, 1.6.2002

EGT C 118, 18.5.2002

EGT C 109, 4.5.2002

EGT C 97, 20.4.2002

EGT C 84, 6.4.2002

Dessa texter är tillgängliga på:

EUR-Lex: <http://europa.eu.int/eur-lex>

CELEX: <http://europa.eu.int/celex>
